

موافقت نامه جنبه های تجاری حقوق مالکیت فکری (تریپس)

قسمت ۱: مقررات عمومی و اصول اساسی

قسمت ۲: استانداردهای مربوط به قابلیت دسترسی، حوزه شمول و کاربرد حقوق مالکیت فکری

۱- حق تکثیر و حقوق مجاور

۲- علائم تجاری

۳- نشانه های جغرافیایی

۴- طرح های صنعتی

۵- حق اختراع

۶- طرح ساخت مدارهای یکپارچه

۷- حفاظت از اطلاعات افشا نشده

۸- کنترل رویه های ضد رقابتی در لایسنس های قراردادی (مجوزهای بهره برداری قراردادی)

قسمت ۳: اجرای حقوق مالکیت فکری

قسمت ۴: کسب و حفظ حقوق مالکیت فکری و رویه های مربوطه میان طرفها

قسمت ۵: جلوگیری از اختلافات و حل و فصل آنها

قسمت ۶: ترتیبات انتقالی

قسمت ۷: ترتیبات سازمانی؛ مقررات پایانی

موافقت نامه جنبه های تجاری حقوق مالکیت فکری

اعضا:

با آرزوی تقلیل انحرافات و موانع فراراه تجارت بین الملل و با در نظر گرفتن لزوم تشویق حمایت مؤثر و کافی از حقوق مالکیت فکری و تضمین اینکه اقدامات و روش های اجرای حقوق مالکیت فکری خود به صورت موانعی فراراه تجارت مشروع در نیایند؛

بدین منظور، با تأیید لزوم وضع قواعد و نظامات جدید در خصوص:

- (الف) چگونگی اجرای اصول اساسی گات ۱۹۹۴ و کنوانسیون‌ها یا موافقت‌نامه‌های بین‌المللی مربوط به مالکیت فکری؛
- (ب) ارائه اصول و استانداردهای کافی در خصوص چگونگی دسترسی، حوزه شمول و کاربرد حقوق مالکیت فکری مرتبط با تجارت؛
- (ج) ارائه طرق مؤثر و مناسب برای اجرای حقوق مالکیت فکری مرتبط با تجارت، با در نظر گرفتن تفاوت‌های موجود میان نظام‌های حقوقی ملی؛
- (د) ارائه روش‌های مؤثر و سریع برای جلوگیری چند جانبه از اختلافات میان دولت‌ها و حل و فصل اختلافات میان آن‌ها؛ و
- (ه) برقراری ترتیبات موقت به منظور تأمین بیشترین مشارکت در نتایج مذاکرات؛ با تأیید لزوم وضع چارچوبی چند جانبه متشکل از اصول، قواعد و نظاماتی که به تجارت بین‌المللی کالاهای تقلبی بپردازند،
- با تأیید اینکه حق مالکیت فکری حقی خصوصی است؛
- با تأیید اهداف سیاست‌های عمومی اصلی در نظام‌های ملی برای حمایت از مالکیت فکری، از جمله اهداف مربوط به فناوری و توسعه؛
- همچنین با تأیید نیازهای ویژه کشورهای عضو در کمترین درجه توسعه‌یافتگی به برخورداری از حداکثر انعطاف در اجرای داخلی قوانین و مقررات به منظور قادر ساختن آن‌ها به ایجاد یک مبنای تکنولوژیک درست و معتبر؛
- با تأکید بر اهمیت تقلیل تشنجات با قبول تعهدات محکم برای حل اختلافات در مورد مسائل مالکیت فکری مرتبط با تجارت از طریق روش‌های چند جانبه؛
- با آرزوی برقراری روابط متقابل میان سازمان جهانی تجارت و سازمان جهانی مالکیت فکری که در این موافقت‌نامه به عنوان "WIPO" خوانده می‌شود (و همین‌طور دیگر سازمان‌های بین‌المللی مربوط برای پشتیبانی از یکدیگر)؛

بدین وسیله به شرح زیر توافق می‌نمایند:

قسمت ۱: مقررات عمومی و اصول اساسی

ماده ۱

ماهیت و حوزه شمول تعهدات

- ۱- اعضا باید مقررات موافقت‌نامه حاضر را به اجرا درآورند. اعضا میتوانند بدون اینکه الزامی داشته باشند در قوانین خود حمایتی گسترده‌تر از آنچه در این موافقت‌نامه از آن‌ها درخواست شده است

اعمال کنند، مشروط بر اینکه حمایت مزبور با مقررات موافقت‌نامه حاضر تعارض نداشته باشد. اعضا مخیر خواهند بود که در عرف و نظام حقوقی خود روش مقتضی برای اجرای مقررات این موافقت‌نامه را تعیین نمایند.

۲- از لحاظ موافقت‌نامه حاضر، اصطلاح «مالکیت فکری» کلیه انواع مالکیت فکری که موضوع بخش‌های ۱ تا ۷ قسمت ۲ هستند را شامل می‌شود.

۳- اعضا رفتاری را در مورد اتباع سایر اعضا اتخاذ خواهند کرد که در موافقت‌نامه حاضر پیش‌بینی شده است. اتباع سایر اعضا در خصوص حق مالکیت فکری مربوط، آن دسته از اشخاص حقیقی یا حقوقی تبعه آن عضو خواهند بود که معیارهای لازم برای برخورداری از حمایت‌های پیش‌بینی شده در کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷)، کنوانسیون برن (۱۹۷۱)، کنوانسیون رم و معاهده مالکیت فکری در خصوص مدارهای یکپارچه را داشته باشند، چنانچه گویی تمام اعضای سازمان جهانی تجارت عضو آن کنوانسیون‌ها هستند. هر عضو که از امکانات پیش‌بینی شده در بند ۳ ماده ۵ و بند ۲ ماده ۶ کنوانسیون رم استفاده نماید، طبق ترتیبات پیش‌بینی شده در این مقررات به «شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری» اطلاع خواهد داد.

ماده ۲

کنوانسیون‌های مالکیت فکری

۱- در خصوص قسمت‌های ۲، ۳ و ۴ موافقت‌نامه حاضر، اعضا مواد ۱ تا ۱۲ و ۱۹ کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷) را رعایت خواهند کرد.

۲- هیچ چیز در قسمت‌های ۱ تا ۴ موافقت‌نامه حاضر به تعهداتی که اعضا ممکن است اکنون طبق کنوانسیون پاریس، کنوانسیون برن، کنوانسیون رم و معاهده مالکیت فکری در مورد مدارهای یکپارچه، در قبال یکدیگر داشته باشند لطمه‌ای وارد نخواهد کرد.

ماده ۳

رفتار ملی

۱- هر عضو در مورد اتباع اعضای دیگر رفتاری را اتخاذ خواهد کرد که از رفتار متّخذ در قبال اتباع خودش در خصوص حمایت از مالکیت فکری، با رعایت استثنائات پیش‌بینی شده قبلی حسب مورد در کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷)، کنوانسیون برن (۱۹۷۱)، کنوانسیون رم یا معاهده مالکیت فکری در مورد مدارهای یکپارچه نامطلوبتر نباشد. در خصوص اجرا کنندگان، تولیدکنندگان آثار صوتی و سازمان‌های پخش کننده، این تعهد تنها در مورد حقوق پیش‌بینی شده در موافقت‌نامه حاضر به اجرا در می‌آید. هر عضو که از امکانات پیش‌بینی شده در ماده ۶ کنوانسیون برن (۱۹۷۱) یا شق (ب) از بند ۱ ماده ۱۶ کنوانسیون رم استفاده نماید، طبق ترتیبات مقرر در این مواد به «شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری»، اطلاع خواهد داد.

۲- اعضا می‌توانند از استثنائات مجاز طبق بند ۱ فوق در رابطه با رویه‌های قضایی و اداری، از جمله تعیین نشانی برای خدمات یا انتصاب نماینده‌ای در قلمروی تحت صلاحیت یک عضو استفاده کنند، تنها به این شرط که استثنائات مزبور برای تضمین رعایت قوانین و مقررات منطبق با مواد موافقت‌نامه حاضر ضروری بوده و این روشها به گونه‌ای اجرا نشوند که مانعی پنهانی بر سر راه تجارت به وجود آورند.

ماده ۴

رفتار مبتنی بر شرط دولت کامله الوداد

هرگونه مزایا، منافع، امتیازات یا معافیتی که یکی از اعضا در خصوص حمایت از مالکیت فکری به اتباع کشور دیگری اعطا کند، فوراً و بدون هیچ‌گونه قید و شرطی در مورد اتباع تمام اعضای دیگر پذیرفته خواهد شد. استثنائات وارد بر این تعهد شامل هرگونه مزایا، منافع، امتیازات یا معافیت‌های اعطایی یک عضو است که:

(الف) از موافقت‌نامه‌های بین‌المللی معاضدت قضایی یا اجرای قانون دارای ماهیتی عام که به طور خاص به حمایت از مالکیت فکری محدود نگردد، ناشی شده باشد؛

(ب) طبق مقررات کنوانسیون برن (۱۹۷۱) یا کنوانسیون رم اعطا شده باشد که اجازه می‌دهد رفتار متخذه تابعی از رفتار ملی نبوده بلکه از رفتار پذیرفته شده در کشور دیگر تبعیت کند؛

(ج) در خصوص حقوق اجراکنندگان، تولیدکنندگان آثار صوتی و مؤسسات پخش‌کننده خارج از چارچوب موافقت‌نامه حاضر باشد؛

(د) از آن دسته از موافقت‌نامه‌های بین‌المللی مربوط به حمایت از مالکیت فکری ناشی شده باشد که قبل از لازم الاجرا شدن موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت به اجرا در آمده‌اند، مشروط بر اینکه چنین موافقت‌نامه‌هایی به اطلاع "شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری" برسند و در عین حال تبعیضی دلبخواهی یا ناموجه علیه اتباع اعضای دیگر قائل نشوند.

ماده ۵

موافقت‌نامه‌های چند جانبه در مورد کسب یا حفظ حمایت

تعهدات مندرج در مواد ۳ و ۴، در مورد رویه‌های مقرر در موافقت‌نامه‌های چند جانبه منعقد شده تحت نظارت سازمان جهانی مالکیت فکری درباره کسب یا حفظ حقوق مالکیت فکری، قابل اعمال نخواهند بود.

ماده ۶

خاتمه حقوق

از لحاظ حل اختلافات در چارچوب موافقت‌نامه حاضر، با رعایت مقررات مواد ۳ و ۴، هیچ چیز در این موافقت‌نامه نباید برای پرداختن به موضوع خاتمه حقوق مالکیت فکری به‌کار رود.

ماده ۷

اهداف

حمایت از حقوق مالکیت فکری و اجرای این حقوق باید به توسعه ابداعات تکنولوژیک و انتقال و گسترش فناوری و استفاده متقابل تولیدکنندگان و به‌کارگیرندگان دانش فنی کمک کند و به گونه‌ای صورت گیرد که به رفاه اقتصادی و اجتماعی و توازن میان حقوق و تعهدات منجر شود.

ماده ۸

اصول

- ۱- اعضا در تنظیم یا اصلاح قوانین و مقررات ملی خود می‌توانند اقدامات لازم را برای حفظ بهداشت و تغذیه و همین‌طور گسترش منافع عمومی در بخش‌های حائز اهمیت حیاتی برای توسعه اجتماعی-اقتصادی و تکنولوژیک اتخاذ کنند، مشروط بر اینکه اقدامات مزبور با مقررات موافقت‌نامه حاضر منطبق باشند.
- ۲- به منظور جلوگیری از سوء استفاده دارندگان حق مالکیت فکری از این حق و همین‌طور پرهیز از توسل به روش‌هایی که به‌گونه‌ای غیرمعقول تجارت را محدود می‌سازند یا بر انتقال بین‌المللی فناوری تأثیر منفی دارند، ممکن است اتخاذ اقدامات مقتضی، به شرط مطابقت با مقررات موافقت‌نامه حاضر، ضرورت یابد.

قسمت ۲: استانداردهای مربوط به قابلیت دسترسی، حوزه شمول و کاربرد حقوق مالکیت فکری

بخش ۱: حق نسخه‌برداری و حقوق جانبی

ماده ۹

در رابطه با کنوانسیون برن

- ۱- اعضا باید مواد ۱ تا ۲۱ کنوانسیون برن (۱۹۷۱) و پیوست این کنوانسیون را رعایت کنند. البته اعضا طبق موافقت‌نامه حاضر، حقوق یا تعهداتی در خصوص حقوق اعطایی به موجب ماده ۶ مکرر این کنوانسیون یا حقوق ناشی از آن را ندارند.
- ۲- حمایت از حق تکثیر شامل (موضوعات) ابراز شده است، نه ایده‌ها، رویه‌ها، روش‌های اجرایی یا مفاهیم ریاضی.

ماده ۱۰

برنامه‌های رایانه‌ای و گردآوری داده‌ها

- ۱- برنامه‌های رایانه‌ای، اعم از اینکه در قالب کدهای اصلی یا کدهای دیدنی (ماشینی) باشند، طبق کنوانسیون برن (۱۹۷۱) به عنوان اثر ادبی مورد حمایت قرار خواهند گرفت.
- ۲- گردآوری داده‌ها یا مطالب دیگر، چه از طریق ماشین قابل خواندن باشند چه از سایر طرق، که به دلیل انتخاب یا ترتیب محتویاتشان جزء آفرینش‌های فکری به شمار آیند، به همین صورت مورد حمایت قرار

خواهند گرفت. این حمایت که خود داده‌ها یا مطالب را شامل نمی‌شود، بدون لطمه به هرگونه حق تکثیر موجود در خود داده‌ها یا مطالب صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۱

حقوق اجاره‌ای

کشور عضو حداقل در مورد برنامه‌های رایانه‌ای و آثار سینمایی، به نویسندگان و ورثه آن‌ها اختیار خواهد داد که نسخه‌های اصلی یا کپی‌های آثار منتشر شده را با مقاصد تجاری به عموم اجاره داده یا از چنین کاری جلوگیری کنند. یک عضو در صورتی از این تعهد در خصوص آثار سینمایی معاف خواهد بود که این اجازه به چنان تکثیر گسترده‌ای از این آثار منجر نشود که به حق تکثیر انحصاری اعطا شده در [قلمروی] آن عضو، به نویسندگان و ورثه آن‌ها لطمه عمده‌ای وارد آورد. درخصوص برنامه‌های رایانه‌ای، این تعهد بر اجاره‌هایی که خود برنامه، موضوع اصلی اجاره نباشد اعمال نمی‌شود.

ماده ۱۲

مدت حمایت

هرگاه مدت حمایت از اثری، غیر از اثر عکاسی یا اثری از هنرهای کاربردی، بر مبنایی غیر از عمر شخص حقیقی محاسبه شود، چنین مدتی حداقل ۵۰ سال پس از پایان سال انتشار مجاز آن، یا در صورت عدم چنین انتشار مجازی ظرف ۵۰ سال پس از آفرینش اثر، ۵۰ سال پس از پایان سال آفرینش آن خواهد بود.

ماده ۱۳

محدودیتها و استثنائات

اعضا میتوانند محدودیتها یا استثنائاتی را در مورد حقوق انحصاری نسبت به برخی موارد خاص که با استفاده معمولی از اثر تعارض نداشته و لطمه‌ای نامعقول بر منافع مشروع صاحب حق وارد نیاورد، برقرار کنند.

ماده ۱۴

حمایت از اجراکنندگان، تولیدکنندگان آثار صوتی و سازمانهای پخش‌کننده

۱- اجراکنندگان در صورت ضبط اجرای خود در یک اثر صوتی از این امکان برخوردار خواهند بود که از اعمال زیر چنانچه بدون اجازه انجام شده باشند، جلوگیری کنند: ضبط اجرای ضبط نشده آن‌ها و تکثیر چنین ضبطی. اجراکنندگان همچنین از این امکان برخوردار خواهند بود که از اعمال زیر چنانچه بدون اجازه انجام شده باشد، جلوگیری کنند: پخش از طریق وسایل بی‌سیم و پخش اجرای زنده آنان برای عموم.

۲- تولیدکنندگان آثار صوتی از این حق برخوردار خواهند بود که تکثیر مستقیم یا غیرمستقیم آثار صوتی خود را اجازه داده یا از آن جلوگیری کنند.

۳- سازمانهای پخش‌کننده از این حق برخوردار خواهند بود که از اعمال زیر چنانچه بدون اجازه انجام شده باشد، جلوگیری کنند: ضبط، تکثیر برنامه‌های ضبط‌شده و پخش مجدد برنامه‌ها از طریق وسایل بی‌سیم و همین‌طور پخش برنامه‌های تلویزیونی به همین طریق برای عموم. در مواردی که

اعضا چنین حقوقی را به سازمانهای پخش کننده اعطا نکنند، به مالکان دارای حق تکثیر از موضوع پخش این امکان را خواهند داد که طبق مقررات کنوانسیون برن (۱۹۷۱) از اعمال فوق جلوگیری کنند.

۴- مقررات ماده ۱۱ در خصوص برنامه‌های رایانه‌ای، با تغییرات لازم در مورد تولیدکنندگان آثار صوتی و سایر دارندگان حق در مورد آثار صوتی به نحو مقرر در قوانین کشور عضو، قابل اعمال خواهد بود. چنانچه در ۱۵ آوریل ۱۹۹۴، یک عضو از روش [خاصی] برای پرداخت عادلانه به دارندگان حق در خصوص اجاره آثار صوتی استفاده کند می‌تواند [همچنان] این روش را حفظ نماید، مشروط بر اینکه اجاره تجاری آثار صوتی به حقوق انحصاری صاحبان حق، لطمه‌ی اساسی برای تکثیر در پی نداشته باشد.

۵- مدت حمایتی که در موافقت‌نامه حاضر برای اجراکنندگان و تولیدکنندگان آثار صوتی پیش‌بینی شده، حداقل تا پایان دوره ۵۰ ساله‌ای که از انتهای سال ضبط یا اجرا محاسبه می‌شود، ادامه خواهد داشت. مدت حمایت اعطایی طبق بند ۳، حداقل ۲۰ سال پس از پایان سال پخش ادامه خواهد داشت.

۶- هر عضو می‌تواند در رابطه با حقوق اعطایی طبق بندهای ۱، ۲ و ۳، شرایط، محدودیتها، استثنائات و قید و شرطهایی را در آن حد که کنوانسیون رم اجازه داده است مقرر دارد. البته مقررات ماده ۱۸ کنوانسیون برن (۱۹۷۱) نیز با تغییرات لازم، ناظر بر حقوق اجراکنندگان و تولیدکنندگان آثار صوتی در مورد این آثار خواهد بود.

بخش ۲: علائم تجاری ماده ۱۵ موضوع قابل حمایت

۱- هرگونه علامت یا ترکیبی از علائم که بتواند کالاها یا خدمات یک بنگاه را از کالاها یا خدمات بنگاه‌های دیگر متمایز گرداند علامت تجاری به شمار می‌آید. چنین علائمی بویژه کلمات شامل اسامی اشخاص، حروف، اعداد، عناصر تصویری و ترکیبی از رنگها و همین‌طور هرگونه ترکیبی از این علائم، واجد شرایط لازم برای ثبت به‌عنوان علائم تجاری خواهند بود. در مواردی که علائم ذاتاً نمی‌توانند کالاها یا خدمات مربوط را متمایز گردانند، اعضا ممکن است قابلیت ثبت را به تشخیص تمایز از طریق استعمال مربوط سازند. اعضا می‌توانند به‌عنوان شرطی برای ثبت مقرر کنند که علائم از لحاظ بصری قابل مشاهده باشند.

۲- نباید بند ۱ را مانعی برای اعضا از جهت عدم ثبت علامت تجاری به دلایل دیگر دانست، مشروط بر اینکه این دلایل به مقررات کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷) خدشه‌ای وارد نیاورد.

۳- اعضا می‌توانند قابلیت ثبت را به استعمال علامت مشروط سازند. البته استفاده عملی از یک علامت تجاری شرطی برای درخواست ثبت به شمار نخواهد آمد. یک درخواست را نمی‌توان صرفاً به این جهت رد کرد که استفاده مورد نظر، قبل از انقضای مدت سه ساله از تاریخ تقاضا صورت نگرفته است.

- ۴- ماهیت کالاها یا خدماتی که علامت تجاری قرار است برای آن به کار رود به هیچ وجه مانعی برای ثبت علامت تجاری مزبور محسوب نمی‌شود.
- ۵- اعضا هر علامت تجاری را قبل از ثبت یا فوراً پس از ثبت آن منتشر خواهند ساخت و فرصتی معقول را جهت قبول دادخواستهای لغو ثبت در نظر خواهند گرفت. به علاوه، اعضا می‌توانند فرصتی را برای اعتراض به [درخواست] ثبت علامت تجاری اعطا کنند.

ماده ۱۶

حقوق اعطایی

- ۱- مالک علامت تجاری ثبت شده حق انحصاری برای ممانعت از تمام اشخاص ثالثی را خواهد داشت که بدون کسب موافقت مالک، در جریان تجارت از علائم یکسان یا مشابه برای کالاها یا خدمات یکسان یا مشابهی که این علامت تجاری در خصوص آن به ثبت رسیده است، استفاده می‌کنند، مشروط بر اینکه چنین استفاده‌ای احتمالاً به سردرگمی منجر شود. در موردی که از علامت یکسان برای کالاها یا خدمات یکسان استفاده می‌شود، احتمال سردرگمی مفروض خواهد بود. حقوق مذکور در فوق، نه به هیچ‌یک از حقوق قبلی موجود لطمه خواهد زد و نه بر امکان [اعطای] حقوقی که برای اعضا بر مبنای استفاده ایجاد می‌شود، تأثیر خواهد داشت.
- ۲- ماده ۶ مکرر کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷) با تغییرات لازم، در مورد خدمات نیز قابل اعمال خواهد بود. در احراز اینکه آیا یک علامت تجاری معروفیت دارد یا نه، اعضا آگاهی از این علامت تجاری در بخش مربوط از جامعه، از جمله آگاهی‌ای که در قلمروی عضو مربوط در نتیجه تبلیغ علامت تجاری مزبور به دست آمده است را در نظر خواهند گرفت.
- ۳- ماده ۶ مکرر کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷) با تغییرات لازم، در مورد کالاها یا خدماتی که مشابه کالاها یا خدماتی نیستند که علامت تجاری در خصوص آنها به ثبت رسیده است، قابل اعمال خواهد بود، مشروط بر اینکه استفاده از این علامت تجاری در رابطه با آن کالاها یا خدمات نشان دهنده پیوندی میان کالاها و خدمات مزبور و مالک علامت تجاری ثبت شده باشد و منافع مالک علامت تجاری ثبت شده احتمالاً بر اثر چنین استفاده‌ای زیان بیند.

ماده ۱۷

استثنائات

اعضا می‌توانند استثنائات محدودی همچون استفاده درست از واژه‌های توصیفی را در مورد حقوق اعطایی یک علامت تجاری قائل گردند، مشروط بر اینکه در استثنائات مزبور، منافع مشروع مالک علامت تجاری و اشخاص ثالث در نظر گرفته شود.

ماده ۱۸

مدت حمایت

ثبت اولیه و هر تجدید ثبت علامت تجاری حداقل برای مدت هفت سال خواهد بود. ثبت علامت تجاری را می‌توان به طور نامحدود تجدید کرد.

ماده ۱۹

شرط استفاده

- ۱- اگر استفاده [از علامت تجاری] برای استمرار ثبت لازم باشد، ممکن است تنها پس از اینکه حداقل سه سال مستمر از این علامت استفاده نشد، ثبت الغا گردد، مگر اینکه مالک علامت تجاری دلایل معتبری دال بر وجود موانع بر سر راه چنین استفاده‌ای ارائه نماید. اوضاع و احوالی مانند ایجاد موانع وارداتی یا دیگر الزامات دولتی برای کالاها یا خدمات تحت پوشش علامت تجاری که مستقل از اراده مالک علامت تجاری به وجود آید و مانع استفاده از علامت تجاری گردد به عنوان دلایل معتبر برای این عدم استفاده مورد تأیید قرار خواهد گرفت.
- ۲- اگر شخص دیگری تحت نظارت مالک علامت تجاری از آن استفاده کند، چنین استفاده‌ای به عنوان استفاده‌ی مورد نظر در استمرار ثبت محسوب خواهد شد.

ماده ۲۰

سایر شرایط

استفاده از علامت تجاری در جریان تجارت، به علت وجود الزامات خاصی مانند استفاده در کنار علامت تجاری دیگر، استفاده به شکلی خاص یا استفاده به طریقی نامناسب که برای تمایز کالاها یا خدمات یک بنگاه از کالاها یا خدمات سایر بنگاه‌ها زیانبار باشد، به‌گونه‌ای غیرموجه ممنوع خواهد شد. این امر مانع از اجرای شرطی نخواهد شد که استفاده از علامت تجاری متمایز کننده‌ی فعالیت تولیدکننده کالاها یا خدمات را به همراه علامت تجاری متمایز کننده کالاها یا خدمات ویژه مورد بحث آن فعالیت، ولی بدون مرتبط ساختن با آن (علامت)، مقرر می‌دارد.

ماده ۲۱

اعطای مجوز بهره‌برداری و انتقال

اعضا می‌توانند برای اعطای مجوز بهره‌برداری و انتقال علائم تجاری شرایطی تعیین کنند. بدیهی است که اعطای مجوز اجباری برای علائم تجاری مجاز نخواهد بود و مالک علامت تجاری ثبت شده حق خواهد داشت علامت تجاری را با انتقال یا بدون انتقال کسب و کاری که این علامت تجاری به آن مربوط است، انتقال دهد.

بخش ۳: علائم جغرافیایی

ماده ۲۲

حمایت از علائم جغرافیایی

- ۱- از لحاظ موافقت‌نامه حاضر، علائم جغرافیایی علائمی هستند که مشخص می‌سازند مبدأ یک کالا واقع در قلمروی یک عضو یا منطقه یا ناحیه‌ای در قلمروی مزبور است، مشروط بر اینکه کیفیت معین، شهرت یا دیگر مشخصات کالا اساساً قابل انتساب به مبدأ جغرافیایی آن باشد.
- ۲- در خصوص علائم جغرافیایی، اعضا وسایلی حقوقی برای طرف‌های ذی‌نفع فراهم خواهند کرد تا از اقدامات [زیر] جلوگیری کنند:

(الف) استفاده از هرگونه وسایلی برای معرفی یا ارائه یک کالا که دلالت کند یا نشان دهد مبدأ کالاهای مورد بحث منطقه جغرافیایی دیگری غیر از مبدأ واقعی بوده، به گونه‌ای که عموم را در مورد مبدأ جغرافیایی این کالا گمراه سازد.

(ب) هرگونه استفاده‌ای که رقابت غیر منصفانه به معنای ماده ۱۰ مکرر کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷) محسوب شود.

۳- چنانچه قوانین یک عضو اجازه دهد یا طرف ذی‌نفع درخواست کند، این عضو برحسب مورد، از ثبت علامت تجاری که شامل یا در برگیرنده علامت جغرافیایی برای کالاهایی بوده که مبدأ آن‌ها قلمروی تعیین شده نباشد، خودداری خواهد کرد یا چنین ثبتی را ابطال خواهد نمود، مشروط بر اینکه استفاده از علامت مزبور در علامت تجاری چنین کالاهایی در قلمروی آن عضو دارای چنان ماهیتی باشد که عموم را در مورد مبدأ واقعی گمراه سازد.

۴- حمایت در چارچوب بندهای ۱، ۲ و ۳ قابل اعمال علیه آن علامت جغرافیایی هم خواهد بود که به رغم انطباق لفظی یا ظاهری با قلمرو، منطقه یا محلی که مبدأ کالاست، به عموم به دروغ اعلام کند که مبدأ آن کالا قلمروی دیگری است.

ماده ۲۳

حمایت اضافی در مورد علائم جغرافیایی شراب و عرق

۱- هر عضو برای طرف‌های ذی‌نفع وسایلی حقوقی فراهم خواهد کرد تا از کاربرد یک علامت جغرافیایی مشخص‌کننده شراب، برای شرابی که مبدأ آن محل تعیین شده در علامت جغرافیایی مورد بحث نبوده یا یک علامت جغرافیایی مشخص‌کننده عرق برای عرقی که مبدأ آن محل تعیین شده در علامت جغرافیایی مورد نظر نباشد، جلوگیری به عمل آورند، حتی اگر مبدأ واقعی کالا مشخص شده باشد یا علامت جغرافیایی به صورت ترجمه به کار رود یا با کلماتی چون «قسم»، «نوع»، «جور»، «شبیبه»، یا مانند آن‌ها همراه باشد.

۲- از ثبت یک علامت تجاری برای شراب که شامل یا در برگیرنده علامت جغرافیایی مشخص‌کننده شراب یا برای عرق که شامل یا در برگیرنده علامت جغرافیایی مشخص‌کننده عرق باشد، در خصوص شراب یا عرقی که فاقد چنین مبدأیی است برحسب مورد خودداری یا چنین ثبتی ابطال خواهد شد، مشروط بر اینکه قوانین یک عضو اقدامات مزبور را مجاز دانسته یا طرف ذی‌نفع انجام آن‌ها را درخواست نموده باشد.

۳- در خصوص علائم جغرافیایی همنام در مورد شراب، برای هر علامت حمایت‌هایی با رعایت مقررات بند ۴ ماده ۲۲ فوق به عمل خواهد آمد. هر عضو برای متمایز ساختن علائم همنام مورد بحث از یکدیگر، با در نظر گرفتن لزوم تضمین رفتار عادلانه در مورد تولیدکنندگان ذی‌ربط و جلوگیری از گمراه شدن مصرف‌کنندگان، شرایط عملی را تعیین خواهد کرد.

۴- به منظور تسهیل حمایت از علائم جغرافیایی در مورد شراب، مذاکراتی در "شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری" در خصوص ایجاد یک نظام چندجانبه برای اعلان و ثبت علائم جغرافیایی شایسته حمایت، در قلمروی اعضای شرکت‌کننده در نظام مزبور صورت خواهد گرفت.

- ۱- اعضا موافقت می‌کنند که به منظور افزایش حمایت از تمامی علائم جغرافیایی مذکور در ماده ۲۳ مذاکراتی را آغاز کنند. یک عضو نمی‌تواند به استناد مقررات بندهای ۴ تا ۸ زیر، از انجام مذاکرات یا انعقاد موافقت‌نامه‌های دو یا چند جانبه خودداری نماید. در چارچوب این مذاکرات، اعضا برای بررسی اجرای مستمر این مقررات در مورد هریک از علائم جغرافیایی که استفاده از آن‌ها موضوع چنین مذاکراتی می‌باشد، آماده خواهند بود.
- ۲- شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری « اجرای مقررات این بخش را بررسی خواهد کرد؛ نخستین بررسی ظرف دو سال پس از لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت انجام خواهد گرفت. می‌توان نظر شورا را نسبت به هر موضوع مؤثر بر رعایت تعهدات مذکور در این مقررات جلب کرد که چنانچه امکان یافتن راه حلی رضایت بخش برای آن از طریق مشورتهای دوجانبه یا جمعی میان اعضای ذی‌ربط وجود نداشته باشد، در صورت درخواست یک عضو، شورا درباره این موضوع با آن عضو یا اعضا مشورت کند. شورا اقداماتی را اتخاذ خواهد کرد که ممکن است برای تسهیل اجرا و پیشبرد اهداف این بخش درباره آن‌ها توافق صورت گیرد.
- ۳- در اجرای این بخش یک عضو از حمایت خود از آن دسته علائم جغرافیایی که قبل از لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت در قلمرویش وجود داشتند، نخواهد کاست.
- ۴- هیچ چیز در این بخش یک عضو را ملزم نمی‌سازد که از استفاده مستمر و همانند از یک علامت جغرافیایی خاص عضو دیگر که مشخص‌کننده شراب، در رابطه با کالاها یا خدمات هریک از اتباع یا اشخاص مقیم در قلمرویش می‌باشد و این اتباع یا اشخاص از علامت جغرافیایی مزبور در مورد کالاها یا خدمات مشابه یا مرتبط در قلمروی این عضو (الف) حداقل ۱۰ سال قبل از ۱۵ آوریل ۱۹۹۴ یا (ب) قبل از این تاریخ با حسن نیت و به طور مستمر استفاده کرده‌اند، جلوگیری نماید.
- ۵- چنانچه علامت تجاری، با حسن نیت به کار رفته یا ثبت شده باشد یا در مواردی که با استفاده‌ی توأم با حسن نیت، حقوقی نسبت به یک علامت تجاری (الف) قبل از تاریخ اجرای این مقررات در قلمروی آن عضو به نحو مقرر در قسمت ۶ یا (ب) قبل از حمایت از علامت جغرافیایی در کشور مبدأ آن تحصیل شده باشد، اقدامات اتخاذ شده برای اجرای این بخش لطمه‌ای به شایستگی یا اعتبار ثبت یک علامت تجاری یا حق استفاده از یک علامت تجاری بر این پایه که این علامت تجاری عین یک نشان جغرافیایی است یا با آن شبیه است، وارد نخواهد ساخت.
- ۶- هیچ چیز در این بخش، عضوی را ملزم نمی‌سازد که مقررات خود را نسبت به نشانهای جغرافیایی سایر اعضا و در خصوص کالاها یا خدماتی اعمال کند که نشانهای جغرافیایی آنها عیناً همان واژه مرسوم در زبان عامیانه برای اسم عام چنین کالاها یا خدماتی در قلمروی آن عضو باشد. هیچ چیز در این بخش یک عضو را ملزم نمی‌سازد که از تاریخ لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت، مقررات خود را در مورد نشانهای جغرافیایی هر عضو دیگر در خصوص محصولات شراب اعمال کند که برای آن‌ها نشانهای (جغرافیایی) مورد نظر عیناً با نام عرفی انواع انگور موجود در قلمروی آن عضو یکسان باشد.

- ۷- هر عضو می‌تواند مقرر کند که هر درخواستی در چارچوب این بخش در ارتباط با استفاده از یک علامت تجاری یا ثبت آن باید ظرف پنج سال پس از اینکه استفاده‌ی سوء از علامت مورد حمایت در قلمروی آن عضو بر همگان معلوم شد یا پس از تاریخ ثبت این علامت تجاری در قلمروی آن عضو تسلیم گردد، مشروط بر اینکه اگر این تاریخ زودتر از تاریخی باشد که استفاده سوء از این علامت در قلمروی آن عضو بر همگان معلوم شده است، علامت تجاری مزبور تا آن تاریخ منتشر شده و علامت جغرافیایی با سوء نیت مورد استفاده قرار نگرفته یا به ثبت نرسیده باشد.
- ۸- مقررات این بخش به حق هیچ شخصی در جریان تجارت برای استفاده از نام خود یا نام سلفش در تجارت به هیچ وجه خدشه وارد نخواهد ساخت، مگر در مواردی که این نام به طریقی مورد استفاده قرار گیرد که سبب گمراهی عموم شود.
- ۹- طبق موافقت‌نامه حاضر تعهدی وجود ندارد که از آن دسته از علائم جغرافیایی حمایت به عمل آید که در کشور مبدأ خود حمایت نمی‌شوند یا حمایت از آن‌ها خاتمه یافته و یا در این کشور منسوخ شده‌اند.

بخش ۴: طرح‌های صنعتی

ماده ۲۵

شرایط حمایت

- ۱- اعضا برای حمایت از آن دسته از طرح‌های صنعتی که مستقلاً تهیه شده و جدید یا اصیل هستند، ترتیباتی مقرر خواهند داشت. اعضا می‌توانند مقرر کنند که اگر طرحی با طرح‌های شناخته شده یا مجموعه‌ای از ویژگی‌های طراحی شناخته شده تفاوت چشمگیری نداشته باشند، به عنوان طرح تازه یا اصیل تلقی نشود. اعضا می‌توانند مقرر دارند که این حمایت به طرح‌هایی که اساساً تحت تأثیر ملاحظات فنی یا کارکردی تهیه شده‌اند تسری داده نشود.
- ۲- هر عضو اطمینان خواهد داد که الزامات تضمین حمایت از طرح‌های منسوجات، خصوصاً در مورد هزینه، بررسی یا انتشار، لطمه‌ای نامعقول به فرصت درخواست و تحصیل این حمایت وارد نسازد. اعضا مخیر خواهند بود که از طریق قانون مربوط به طراحی صنعتی یا قانون مربوط به حق تکثیر به این تعهد عمل کنند.

ماده ۲۶

حمایت

- ۱- مالک یک طرح صنعتی مورد حمایت از این حق برخوردار خواهد بود که اشخاص ثالثی که موافقت او را کسب نکرده‌اند، از ساخت، فروش یا واردات اقلام دربرگیرنده یا متضمن طرح که کپی یا تا حد زیادی کپی طرح مورد حمایت باشند منع کند، مشروط بر اینکه این اعمال برای مقاصد تجاری صورت گرفته باشند.
- ۲- اعضا می‌توانند استثنائات محدودی را در مورد حمایت از طرح‌های صنعتی قائل شوند، مشروط بر اینکه استثنائات مزبور مغایرتی نامعقول با استفاده عادی از طرح‌های صنعتی مورد حمایت

نداشته باشد و به منافع مشروع مالک طرح مورد حمایت، با توجه به منافع مشروع اشخاص ثالث، لطمه‌ای نامعقول وارد نیابد.
۳- مدت حمایت حداقل ۱۰ سال خواهد بود.

بخش ۵: حق ثبت اختراع

ماده ۲۷

موضوع قابل ثبت

- ۱- با رعایت مقررات بندهای ۲ و ۳ زیر، حق ثبت برای هرگونه اختراعی اعم از محصول یا فرآیند، در تمام رشته‌های فناوری موجود است، مشروط بر اینکه این اختراعات جدید و متضمن گامی ابتکاری بوده و دارای کاربرد صنعتی باشند. با رعایت بند ۴ ماده ۶۵، بند ۸ ماده ۷۰ و بند ۳ این ماده، ثبت و بهره‌مندی از حق ثبت بدون تبعیض از لحاظ محل اختراع، رشته فناوری و اینکه محصولات وارداتی بوده‌اند یا اینکه در داخل تولید شده‌اند، موجود است.
- ۲- اعضا می‌توانند اختراعاتی را از زمره‌ی اختراعات قابل ثبت مستثنی سازند که ممانعت از استفاده تجاری از آن‌ها در قلمرو سرزمینیشان، برای حفظ نظم عمومی یا اخلاق، از جمله حفظ حیات یا بهداشت انسان، حیوان یا گیاه یا برای اجتناب از لطمه جدی به محیط‌زیست ضرورت دارد، مشروط بر اینکه چنین استثنائی صرفاً به این علت نباشد که قانون داخلی‌شان چنین استفاده‌ای را منع کرده است.
- ۳- اعضا همچنین می‌توانند در مورد قابل ثبت بودن اختراعات استثنائات زیر را قائل شوند:
 - (الف) روش‌های تشخیص، درمان و جراحی برای مداوای انسان یا حیوان؛
 - (ب) گیاهان و حیوانات غیر از میکرو ارگانیسم‌ها، و فرآیندهای اساساً بیولوژیک برای تولید گیاهان یا حیوانات غیر از فرآیندهای غیر بیولوژیک و میکروبیولوژیک. البته اعضا برای حمایت از گونه‌های گیاهی از طریق ثبت اختراع یا به وسیله یک نظام اختصاصی مؤثر یا ترکیبی از آن‌ها ترتیباتی مقرر خواهند داشت. مفاد این شق چهار سال پس از تاریخ‌الاجرا شدن موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت، مورد بررسی مجدد قرار خواهد گرفت.

ماده ۲۸

حقوق اعطایی

- ۱- ثبت اختراع به مالک آن حقوق انحصاری زیر را اعطا خواهد کرد:
 - (الف) در مواردی که موضوع ثبت یک محصول است، چنانچه اشخاص ثالث بدون موافقت مالک اقدام به ساخت، استفاده، عرضه برای فروش، فروش یا واردات این محصول برای مقاصد یاد شده نمایند، (مالک می‌تواند) از اقدامات آن‌ها جلوگیری به عمل آورد.
 - (ب) در مواردی که موضوع ثبت یک فرآیند است، چنانچه اشخاص ثالث بدون موافقت مالک اقدام به استفاده از فرآیند کرده باشند، از این اقدام و همچنین از استفاده، عرضه برای فروش، فروش یا واردات

دست‌کم محصولی که مستقیماً از این فرآیند برای مقاصد یاد شده به دست می‌آید، جلوگیری به عمل آورد.

۲- مالکان اختراعات ثبت شده همچنین از حق واگذاری یا انتقال اختراع ثبت شده از طریق ارث و انعقاد قراردادهای اعطای مجوز بهره‌برداری برخوردار خواهند بود.

ماده ۲۹

شرایط در مورد متقاضیان ثبت اختراع

۱- اعضا مقرر خواهند کرد که متقاضی ثبت، اختراع را به‌گونه‌ای افشا سازد که پیاده‌سازی اختراع برای یک شخص ماهر در آن صنعت به قدر کافی روشن و کامل باشد. اعضا همچنین می‌توانند متقاضی را ملزم کنند که بهترین روش پیاده‌سازی اختراع که در تاریخ تشکیل پرونده ثبت برای مخترع مشخص بوده است یا در صورت ادعای حق تقدم، در تاریخ درخواست حق تقدم (برای مخترع مشخص بوده است) را توضیح دهد.

۲- اعضا می‌توانند از متقاضی ثبت بخواهند اطلاعاتی را در خصوص اظهارنامه‌های خارجی خود و حقوق دریافتی از خارج ارائه نمایند.

ماده ۳۰

استثنائات حقوق اعطایی

اعضا می‌توانند استثنائات محدودی را در مورد حقوق انحصاری ناشی از ثبت اختراع قائل شوند، مشروط بر اینکه استثنائات مزبور مغایرتی غیر معقول با استفاده معمولی از اختراع ثبت شده نداشته باشد و به منافع مشروع مالک اختراع ثبت شده، با توجه به منافع مشروع اشخاص ثالث، لطمه‌ای غیر معقول وارد نیاورد.

ماده ۳۱

استفاده‌های دیگر بدون کسب اجازه از دارنده حق

در مواردی که قانون یک کشور عضو، اجازه‌ی استفاده‌های دیگر از جمله استفاده‌ی دولت یا اشخاص ثالث مجاز از طرف دولت را از موضوع اختراع، بدون کسب اجازه از دارنده‌ی حق می‌دهد، مقررات زیر رعایت خواهند شد:

(الف) اجازه چنین استفاده‌ای بر اساس شایستگی‌های هر مورد بررسی خواهد شد؛

(ب) این استفاده تنها در مواردی اجازه داده می‌شود که استفاده‌کننده‌ی موردنظر، قبل از این استفاده، تلاشهایی را برای کسب اجازه از دارنده حق طبق شرایط و ترتیبات معقول تجاری به عمل آورده و این تلاشها ظرف مدتی معقول به ثمر نرسیده باشد. در مواردی که اضطراب مّلی یا سایر شرایط حائز فوریت فوق‌العاده وجود دارد یا در مورد استفاده عمومی غیر تجاری، یک عضو می‌تواند از الزام یاد شده چشم‌پوشی نماید. با وجود این در وضعیت‌های توأم با اضطراب مّلی یا سایر شرایط حائز فوریت فوق‌العاده، دارنده‌ی حق در اسرع وقت که عملاً امکان پذیر باشد، از این موضوع مطلع خواهد شد. در مورد استفاده عمومی غیر تجاری، چنانچه دولت یا طرف

قرارداد بدون تلاش برای به دست آوردن اختراع ثبت شده بدانند یا دلایل قابل ارائه‌ای داشته باشند که بدانند اختراع ثبت شده‌ی معتبری مورد استفاده دولت است یا خواهد بود یا برای آن مورد استفاده قرار می‌گیرد یا خواهد گرفت، مراتب را فوراً به اطلاع دارنده حق خواهند رساند؛

(ج) دامنه و مدت چنین استفاده‌ای محدود به مقصودی خواهد بود که برای آن اجازه داده شده است و در مورد فناوری نیمه هادی‌ها، فقط برای استفاده عمومی غیرتجاری یا برای جبران عملی خواهد بود که پس از طی روندهای قضایی یا اداری، ضدرقابتهی تشخیص داده شده است؛

(د) چنین استفاده‌ای غیر انحصاری خواهد بود؛

(ه) چنین استفاده‌ای غیر قابل انتقال است، مگر اینکه همراه با آن بخش از بنگاه یا شهرت تجاری باشد که از این استفاده بهره‌مند می‌شود؛

(و) چنین استفاده‌ای غالباً در مواردی اجازه داده خواهد شد که برای تأمین بازار داخلی عضو اجازه دهنده این استفاده باشد؛

(ز) اجازه‌ی چنین استفاده‌ای، ضمن حمایت کافی از منافع مشروع اشخاصی که این اجازه را کسب کرده‌اند، در صورت و به هنگام از بین رفتن اوضاع و احوالی که منجر به چنین استفاده‌ای شده است و عدم احتمال بازگشت این اوضاع و احوال، لغو خواهد شد. مقام ذیصلاح، به مجرد درخواست این مورد، اختیار خواهد داشت که ادامه وجود این اوضاع و احوال را بررسی نماید؛

(ح) با در نظر گرفتن ارزش اقتصادی اجازه، پرداخت کافی به دارنده‌ی حق بر حسب اوضاع و احوال هر مورد صورت خواهد گرفت؛

(ط) اعتبار قانونی هر تصمیم مربوط به اجازه چنین استفاده‌ای می‌تواند در قلمروی آن عضو، مورد تجدید نظر قضایی یا تجدید نظر مستقل دیگری توسط یک مقام عالی‌تر متمایز قرار گیرد .

(ی) هر تصمیم مربوط به پرداخت پیش‌بینی شده و در خصوص چنین استفاده‌ای می‌تواند در قلمروی آن عضو، مورد تجدید نظر قضایی یا تجدید نظر مستقل دیگری توسط یک مقام عالی‌تر متمایز قرار گیرد .

(ک) در مواردی که چنین استفاده‌ای برای جبران عملی که پس از طی روندهای قضایی یا اداری ضد رقابتهی تشخیص داده شده، اجازه داده شود، اعضا الزامی به اجرای شرایط مقرر در شق‌های (ب) و (و) نخواهند داشت. لزوم تصحیح اعمال ضد رقابتهی را می‌توان در تعیین مبلغ قابل پرداخت در چنین مواردی لحاظ کرد. اگر و هنگامیکه شرایط منجر به چنین اجازه‌ای احتمال بازگشت داشته باشد، مقامات ذیصلاح از این اختیار برخوردار خواهند بود که از لغو اجازه جلوگیری به عمل آورند .

ل) اگر چنین استفاده‌ای برای بهره‌برداری از اختراع ثبت شده‌ای (اختراع ثبت شده دوم) اجازه داده شود که نتوان از آن بدون نقض اختراع ثبت شده‌ی دیگر (اختراع ثبت شده اول) بهره‌برداری کرد، شرایط اضافی زیر اعمال خواهد شد.

۱) اختراع اظهار شده در ثبت دوم باید نسبت به اختراع اظهار شده در ثبت اول، متضمّن پیشرفت فنی مهم و دارای اهمیت اقتصادی قابل توجهی باشد.

۲) مالک اختراع ثبت شده اول به منظور استفاده از اختراع ادعا شده در ثبت دوم، مستحق دریافت مجوز بهره‌برداری متقابل (کراس لایسنس) بر مبنای شرایطی معقول است.

۳) استفاده‌ای که در مورد اختراع ثبت شده‌ی اول اجازه داده شده، غیر قابل انتقال است مگر اینکه به همراه اختراع ثبت شده‌ی دوم انتقال یابد.

ماده ۳۱ مکرر

- ۱- تعهدات عضو صادرکننده طبق بند (و) ماده (۳۱) در مورد اعطای مجوز اجباری، تا حدودی که به منظور تولید محصول (محصولات) دارویی و صادرات آن به عضو (اعضا) واردکننده‌ی واجد شرایط طبق بند ۲ ضمیمه این موافقت‌نامه ضروری باشد، مجری نخواهد بود.
- ۲- در صورتی که یک مجوز اجباری طبق نظام مذکور در این ماده و ضمیمه‌ی موافقت‌نامه توسط یک عضو صادرکننده اعطا گردد، پرداخت کافی طبق بند (ج) ماده ۳۱ با ملاحظه ارزش اقتصادی آن برای عضو واردکننده جهت استفاده‌ای که در قلمروی عضو صادرکننده اجازه داده شده است، در قلمروی عضو صادرکننده صورت خواهد گرفت. وقتی که مجوز اجباری در عضو واردکننده‌ی واجد شرایط برای همان محصولات اعطا شده باشد، تعهد آن عضو طبق بند (ج) ماده ۳۱ در مورد محصولاتی که پرداخت طبق جمله اول این بند در [قلمروی] عضو صادرکننده صورت گرفته باشد، اجرا نمی‌گردد.
- ۳- به منظور استفاده از صرفه‌های مقایسه با هدف تقویت قدرت خرید و تسهیل تولید داخلی محصولات دارویی: در صورتی که یک کشور در حال توسعه یا یک کشور با کمترین درجه توسعه‌یافتگی عضو سازمان جهانی تجارت، طرف یک موافقت‌نامه تجاری منطقه‌ای مطابق با مضمون ماده ۲۴ گات ۱۹۹۴ و تصمیم ۲۸ نوامبر ۱۹۷۹ در خصوص رفتار متفاوت و مطلوب‌تر، رفتار متقابل و مشارکت کامل‌تر کشورهای در حال توسعه (L/ ۴۹۰۳) باشد که حداقل نیمی از اعضای فعلی آن موافقت‌نامه در حال حاضر جزو فهرست کشورهای با کمترین درجه توسعه‌یافتگی سازمان ملل متحد باشند، تعهد آن عضو تحت بند (و) ماده ۳۱ تا حد لازم برای اینکه محصول دارویی تولید شده یا وارد شده در کشور مذکور به موجب یک مجوز اجباری بتواند به بازارهای سایر کشورهای در حال توسعه یا کشورهایی با کمترین درجه توسعه‌یافتگی طرف آن موافقت‌نامه تجاری منطقه‌ای و دارای همان مشکل بهداشتی صادر گردد، اعمال نخواهد شد. بدیهی است که این مسائل به ماهیت سرزمینی حقوق مربوط به اختراع مورد بحث لطمه نخواهد زد.

- ۴- اعضا با هیچ یک از اقدامات متخذة مطابق با مقررات این ماده و ضمیمه موافقت نامه حاضر طبق شق های (ب) و (ج) بند ۱ ماده ۲۳ گات ۱۹۹۴ مخالفت نخواهند کرد.
- ۵- این ماده و ضمیمه موافقت نامه حاضر به حقوق، تعهدات و انعطاف هایی که اعضا طبق مقررات این موافقت نامه به غیر از بندهای (و) و (ح) ماده ۳۱ دارند از جمله مواردی که در اعلامیه مربوط به موافقت نامه جنبه تجاری حقوق مالکیت فکری و بهداشتی عمومی ۱/WT/DEC/۲، مورد تأکید مجدد قرار گرفته است و به تفسیر آنها لطمه ای نخواهد زد. این مواد هم چنین به میزانی که محصولات دارویی تولید شده طبق مجوز اجباری می تواند طبق بند (و) ماده ۳۱ صادر گردد لطمه ای نخواهد زد.

ماده ۳۲

ابطال / لغو

در مورد هر تصمیم در خصوص ابطال ثبت یا لغو آن فرصت تجدید نظر قضایی وجود خواهد داشت .

ماده ۳۳

مدت حمایت

مدت حمایت تا پیش از انقضای بیست سال از تشکیل پرونده پایان نخواهد یافت .

ماده ۳۴

گواهینامه های اختراع مربوط به فرآیند: بار اثبات

- ۱- از لحاظ دعای مدنی در مورد نقض حقوق مالکیت مذکور در شق (ب) از بند ۱ ماده ۲۸، چنانچه موضوع ثبت، فرآیندی برای به دست آوردن یک محصول باشد، مقامات قضایی از این اختیار برخوردار خواهند بود که به مدعی علیه دستور دهند که ثابت کند فرآیند به دست آوردن محصول یکسان، با فرآیندی که ثبت شده است تفاوت دارد. بنابراین اعضا حداقل در یکی از شرایط زیر مقرر خواهند داشت که هرگونه محصول یکسانی که بدون کسب موافقت مالک اختراع ثبت شده تولید شده باشد، در صورت عدم وجود دلیل مخالف، به دست آمده از فرآیند ثبت شده تلقی می گردد .

الف) چنانچه محصول به دست آمده از فرآیند ثبت شده، جدید باشد.

ب) چنانچه احتمال قوی وجود داشته باشد که کالای یکسان، از فرآیند مزبور ساخته شده و مالک اختراع ثبت شده نتوانسته است با تلاشی معقول، فرآیندی را که واقعاً مورد استفاده قرار گرفته است تشخیص دهد.

- ۲- هر عضو مختار است مقرر کند که بار اثبات مذکور در بند ۱ تنها در صورتی بر عهده نقض کننده ادعاشده خواهد بود که شرایط اشاره شده در شق (الف) یا شرایط اشاره شده در شق (ب) تحقق یابند .
- ۳- در اقامه دلایل مخالف، منافع مشروع مدعی علیه ها در مورد حمایت از اسرار تولیدی و بازرگانی آنها [مدعی علیه ها]، مورد توجه قرار خواهد گرفت .

بخش ۴: طرح‌های ساخت مدارهای یکپارچه (همراه با شرح جزئیات هر قسمت)

ماده ۳۵

راجع به معاهده مالکیت فکری در مورد‌های یکپارچه (IPIC)

اعضا موافقت می‌کنند که از طرح‌های ساخت مدارهای یکپارچه (که در این موافقت‌نامه به عنوان «طرح‌های ساخت» خوانده می‌شود)، طبق مواد ۲ تا ۷ (غیر از بند ۳ ماده ۴)، ۱۲ و بند ۳ ماده ۱۹ معاهده مالکیت فکری در مورد مدارهای یکپارچه حمایت به عمل آورند و به علاوه مقررات زیر را رعایت نمایند .

ماده ۳۶

حوزه شمول حمایت

با رعایت مقررات بند ۱ ماده ۳۷، اعضا اقدامات زیر را در صورتی که بدون کسب اجازه از دارنده حق و برای مقاصد تجاری انجام گرفته باشند، غیر قانونی تلقی خواهند کرد: واردات، فروش یا توزیع یک طرح ساخت به گونه‌ای دیگر، یا مدار یکپارچه‌ای که در آن از یک طرح ساخت مورد حمایت استفاده شده است، یا کالایی متشکل از این نوع مدار یکپارچه تنها در آن حد که همچنان حاوی طرح ساخت تهیه شده به طور غیر قانونی باشد .

ماده ۳۷

اقداماتی که مستلزم کسب اجازه از دارنده حق نیستند

- ۱- علی‌رغم ماده ۳۶، هیچ یک از اعضا انجام اقدامات مذکور در این ماده در خصوص مدار یکپارچه‌ی متشکل از یک طرح ساخت تهیه شده به طور غیر قانونی یا کالای حاوی این نوع مدار یکپارچه را در مواردی که شخص انجام دهنده یا دستور دهنده‌ی این اقدامات نمی‌دانسته یا دلیلی معقول در اختیار داشته است که نداند به هنگام دریافت مدار یکپارچه یا کالای حاوی این نوع مدار یکپارچه، یک طرح ساخت تهیه شده به طور غیر قانونی را مورد استفاده قرار می‌دهد، غیر قانونی تلقی نخواهند کرد. اعضا مقرر خواهند داشت پس از اینکه شخص مزبور اطلاعات کافی را در مورد تهیه غیر قانونی طرح‌های ساخت به دست آورد، این شخص بتواند هر اقدامی را در خصوص ذخیره‌ی از این طرح‌ها که در اختیار دارد یا قبل از این تاریخ آن‌ها را سفارش داده است به عمل آورد، اما مسئول باشد که به دارنده حق مبلغی معادل حق‌الامتیاز معقولی که در صورت مذاکرات آزاد برای کسب پروانه استفاده از این طرح ساخت پرداخت می‌شد، تأدیه نماید .
- ۲- شرایط مقررات در شق‌های (الف) تا (ک) ماده ۳۱، با تغییرات لازم، ناظر بر مواردی خواهد بود که صدور پروانه برای طرح ساخت، داوطلبانه نباشد یا اینکه استفاده از طرح ساخت توسط دولت یا برای دولت بدون اجازه‌ی دارنده حق صورت گرفته باشد .

ماده ۳۸

مدت حمایت

- ۱- در قلمروی اعضایی که ثبت را به عنوان شرطی برای حمایت، ضروری تلقی می‌کنند، مدت حمایت از طرح‌های ساخت قبل از انقضای ۱۰ سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه‌ی ثبت یا از تاریخ نخستین بهره‌برداری تجاری از آن‌ها در هر جای دنیا خاتمه نخواهد یافت.
- ۲- در قلمروی اعضایی که ثبت را به عنوان شرطی برای حمایت، ضروری تلقی نمی‌کنند، طرح‌های ساخت حداقل به مدت ۱۰ سال از تاریخ نخستین بهره‌برداری تجاری از آن‌ها در هر جای دنیا، مورد حمایت قرار خواهد گرفت.
- ۳- علی‌رغم بندهای ۱ و ۲، یک عضو می‌تواند مقرر دارد که حمایت به عمل آمده، ۱۵ سال پس از ابداع طرح ساخت، قطع شود.

بخش ۷: حفاظت از اطلاعات افشا نشده

ماده ۳۹

- ۱- اعضا ضمن تضمین حمایت مؤثر در مقابل رقابت غیرمنصفانه به نحو مقرر در ماده ۱۰ مکرر کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷)، از اطلاعات افشا نشده بر حسب بند ۲ و از اطلاعات ارائه شده به دولت یا مؤسسات دولتی بر حسب بند ۳ محافظت خواهند کرد.
- ۲- اشخاص حقیقی و حقوقی از این امکان برخوردار خواهند بود که از افشای اطلاعاتی که قانوناً تحت کنترلشان قرار دارد یا از دستیابی و استفاده دیگران از این اطلاعات بدون کسب موافقت اشخاص مزبور و به گونه‌ای مغایر با اعمال تجاری شرافتمندانه، جلوگیری به عمل آورند، به شرطی که این اطلاعات: الف) محرمانه باشند بدین معنا که به‌عنوان یک مجموعه یا با ترکیب یا سرهم کردن دقیق اجزاء آن، اشخاص درون مجامعی که معمولاً با این نوع از اطلاعات سروکار دارند، عموماً از آن آگاهی نداشته باشند یا دسترسی این اشخاص به اطلاعات مزبور به سادگی امکانپذیر نباشد؛

ب) به‌خاطر محرمانه بودنشان دارای ارزش تجاری باشند؛

ج) حسب اوضاع و احوال، شخصی که قانوناً کنترل اطلاعات مزبور را در اختیار دارد، برای محرمانه نگاهداشتن آن اقدامات معقولی را به‌عمل آورده باشد.

۳- هنگامی که اعضا ارائه‌ی اطلاعات افشا نشده از جمله اطلاعات مربوط به آزمایش را که تهیه آن‌ها مستلزم تلاش قابل توجهی است، به عنوان شرطی برای کسب مجوز بازاریابی محصولات دارویی یا شیمیایی مربوط به کشاورزی که در آن‌ها مواد شیمیایی جدیدی به کار رفته است لازم می‌دانند، از چنین اطلاعاتی در مقابل استفاده تجاری غیرمنصفانه حمایت خواهند کرد. اعضا به علاوه برای جلوگیری از افشای این داده‌ها از آن‌ها حمایت میکنند، مگر در مواردی که این افشا برای حمایت از عامه

مردم ضرورت داشته یا اقداماتی برای تضمین حمایت از اطلاعات در مقابل استفاده تجاری غیرمنصفانه به عمل آمده باشد.

بخش ۸: کنترل رویه‌های ضد رقابتی در مجوزهای (لیسانس‌های) قراردادی

ماده ۴۰

- ۱- اعضا بر این امر اتفاق نظر دارند که برخی از رویه‌های اعطای مجوز بهره‌برداری یا شرایط مرتبط با حقوق مالکیت فکری که رقابت را محدود می‌سازد ممکن است بر تجارت اثر سوء داشته و مانع از انتقال و اشاعه فناوری شود .
- ۲- هیچ چیز در موافقت‌نامه حاضر مانع نخواهد شد که اعضا در قوانین خود، آن دسته از رویه‌ها یا شرایط صدور مجوز بهره‌برداری را که در موارد خاص ممکن است سوء استفاده از حقوق مالکیت فکری تلقی شده و اثر سوء بر رقابت در بازار مربوط داشته باشد را تصریح کنند. همانطور که فوقاً مقرر گردید، یک عضو می‌تواند منطبق با سایر مقررات موافقت‌نامه‌ی حاضر، اقدامات مقتضی را با توجه به قوانین و مقررات خود، برای کنترل یا جلوگیری از چنین رویه‌هایی که برای مثال می‌تواند شرایط انحصاری استرداد حقوق اعطایی، شرایط منع‌کننده از مخالفت با اعتبار، و صدور اجباری مجوز در قالب یک مجموعه را شامل شود، اتخاذ کند .
- ۳- هر عضو به مجرد درخواست، با عضو دیگری که به دلیلی معتقد است یک مالک حق مالکیت فکری به عنوان تبعه یا مقیم در قلمروی عضو که از او درخواست مشورت شده است، اعمالی را با نقض قوانین و مقررات عضو درخواست‌کننده در خصوص موضوع این بخش انجام می‌دهد و آن عضو مایل است رعایت این قوانین را بدون لطمه به هر گونه اقدامی به موجب قانون و بدون خدشه به آزادی کامل هر یک از این اعضا برای تصمیم‌گیری نهایی تأمین کند، مشورت خواهد کرد. عضوی که مخاطب درخواست است، مشورت با عضو درخواست‌کننده را بطور کامل و با نظر مثبت بررسی کرده و به عضو مزبور فرصت کافی برای مشورت خواهد داد و با عرضه‌ی اطلاعات غیر محرمانه‌ای که راجع به موضوع در دسترس عموم است و سایر اطلاعاتی که در اختیار دارد و همینطور طبق قوانین داخلی و با انجام توافق‌های مرضی‌الطرفین در خصوص حفظ جنبه محرمانه‌ی موضوع توسط عضو درخواست‌کننده، با آن عضو همکاری خواهد کرد .
- ۴- باید به عضوی که اتباع یا اشخاص مقیم در آن به علت نقض ادعایی قوانین و مقررات عضو دیگر درباره موضوع این بخش، در قلمروی آن عضو تحت محاکمه هستند، به مجرد ارائه‌ی درخواست، طبق شرایط مقرر در بند ۳، فرصت مشورت اعطا گردد .

قسمت ۳: اجرای حقوق مالکیت فکری

بخش ۱: تعهدات کلی

ماده ۴۱

- ۱- اعضا تضمین خواهند کرد که رویه‌های اجرایی مقرر در این قسمت، طبق قوانین (آنها) در دسترس قرار گیرد، به‌گونه‌ای که اقدامات مؤثر علیه هر گونه عمل ناقص حقوق مالکیت فکری که مشمول

- موافقت‌نامه‌ی حاضر است امکان‌پذیر گردد: از جمله وسایل جبران خسارت سریع برای جلوگیری از نقض و وسایل جبران خسارتی که مانع نقض بیشتر شوند. اجرای این رویه‌ها به گونه‌ای است که از ایجاد موانع بر سر راه تجارت مشروع اجتناب شده و در آن‌ها تضمین‌هایی نیز برای جلوگیری از سوء استفاده از این رویه‌ها پیش‌بینی گردد .
- ۲- رویه‌های مربوط به اجرای حقوق مالکیت فکری منصفانه و عادلانه خواهند بود. این رویه‌ها به گونه‌ای غیرضروری پیچیده یا پرهزینه نبوده و در آن‌ها تأخیرهای ناموجه یا معطلی‌های بی‌جهت وجود نخواهد داشت .
- ۳- آرای مربوط به حقوق قانونی طرف‌ها نسبت به یک موضوع ترجیحاً کتبی و مستدل خواهد بود. این آرا بدون تأخیر غیر ضروری، حداقل در اختیار طرف‌های اختلاف قرار خواهد گرفت. آرای مربوط به حقوق قانونی طرف‌ها نسبت
- ۴- به یک موضوع تنها بر دلایلی استوار خواهد بود که در خصوص آن‌ها به طرف‌ها فرصت استماع داده شده است .
- ۵- به طرف‌های اختلاف فرصت داده خواهد شد که در مورد آرای اداری نهایی از مقام قضایی تقاضای تجدید نظر کنند و با رعایت مقررات حقوقی مندرج در قوانین یک عضو راجع به اهمیت موضوع مطروحه، از این مقام حداقل در مورد جنبه‌های قانونی آرای بدوی قضایی در مورد حقوق قانونی طرف‌ها نسبت به موضوع، چنین تقاضایی به عمل آورند. البته در موضوعات کیفری الزامی به دادن فرصت برای تجدید نظر در (احکام) برائت وجود نخواهد داشت .
- ۶- بدیهی است این قسمت تعهدی در خصوص ایجاد یک نظام قضایی برای اجرای حقوق مالکیت فکری به گونه‌ای متمایز از نظام عام اجرای قوانین به وجود نمی‌آورد و همین طور بر صلاحیت اعضا جهت اجرای قوانینشان به طور عام تأثیری ندارد. هیچ چیز در این قسمت تعهدی در خصوص توزیع منابع میان اجرای حقوق مالکیت فکری و اجرای قوانین بطور عام ایجاد نمی‌کند .

بخش ۲: رویه‌ها و وسایل جبران خسارت حقوقی و اداری

ماده ۴۲

رویه‌های عادلانه و منصفانه

اعضا جهت اجرای هر یک از حقوق مالکیت فکری مشمول موافقت‌نامه حاضر، رویه‌هایی قضایی و حقوقی در اختیار دارندگان این حقوق قرار خواهند داد. مدعی‌علیه‌ها از حق دریافت اخطاریه‌ی کتبی بموقع و متضمن توضیحات کافی از جمله در مورد مبنای ادعا برخوردارند. به طرف‌های اختلاف اجازه داده خواهد شد که مشاور حقوقی مستقل داشته باشند. رویه‌های مزبور الزامات بیش از اندازه سنگینی را در خصوص حضور اجباری شخص تحمیل نخواهند کرد. همه طرف‌هایی که به این رویه‌ها متوسل می‌شوند، حق اثبات ادعاهای خود و ارائه کلیه مدارک مربوط به نحو مقتضی را خواهند داشت. در رویه‌های مزبور طریقی برای تشخیص و حفظ اطلاعات محرمانه در نظر گرفته خواهد شد، مگر اینکه چنین اقدامی با الزامات قانونی موجود مغایرت داشته باشد .

ماده ۴۳

مدارک

- ۱- اگر یک طرف، مدرکی ارائه دهد که به طور معقول در دسترس بوده و برای پشتیبانی از ادعایش کافیست و مدارکی در ارتباط با اثبات ادعایش معین کند که در اختیار طرف مقابل است، مقامات قضایی از این اختیار برخوردار خواهند بود که به طرف مقابل دستور دهند با در نظر گرفتن شرایطی که حفاظت از اطلاعات محرمانه را در موارد خاص تضمین میکند، این مدارک را ارائه نمایند .
- ۲- در مواردی که یک طرف در جریان رسیدگی عمداً و بدون هیچ گونه دلیل قانع کننده‌ای اجازه دسترسی به اطلاعات لازم را ندهد یا به گونه‌ای دیگر آن‌ها را ظرف مدتی معقول تسلیم نکند یا به رویه‌ی مربوط به یک اقدام اجرایی لطمه‌ی قابل توجهی وارد آورد، یک عضو می‌تواند به مقامات قضایی اجازه دهد که بر مبنای اطلاعات دریافتی، از جمله شکایت یا اظهارات طرفی که به علت عدم دسترسی به اطلاعات، زیان دیده است و با دادن فرصت به طرف‌ها، ادعاها یا مدارکشان استماع شود، تصمیمات مقدماتی یا نهایی را نفیاً یا اثباتاً اتخاذ نمایند.

ماده ۴۴

دستورات کتبی دادگاه

- ۱- مقامات قضایی از این اختیار برخوردار خواهند بود که به یک طرف دستور دهند که نقض [یک حق مالکیت فکری] را متوقف سازد از جمله از ورود آن دسته از کالاهای وارداتی به کانال‌های تجاری واقع در قلمروی قضایی خود که مستلزم نقض یک حق مالکیت فکری است، بلافاصله پس از ترخیص چنین کالاهایی از گمرک، جلوگیری به عمل آورند. اعضا الزامی ندارند این اختیار را در خصوص موضوع مورد حمایتی اعطا کنند. که شخص قبل از اینکه بداند یا دلایل معقولی داشته باشد که بداند معامله‌ی آن متضمن یک حق مالکیت فکری است، آن را اخذ کرده یا سفارش داده است .
- ۲- علی‌رغم سایر مقررات این قسمت و به شرط آنکه مقررات قسمت ۲ به‌ویژه راجع به استفاده دولت [از حق مالکیت فکری] یا استفاده اشخاص ثالث مجاز از طرف دولت از حق مزبور، بدون اجازه دارنده حق به اجرا در آیند، اعضا می‌توانند وسایل جبران خسارت موجود برای مقابله با چنین استفاده‌ای را به‌پرداخت غرامت طبق شق (ح) از ماده ۳۱، محدود سازند. در سایر موارد وسایل جبران خسارت پیش بینی شده در این قسمت به موقع اجرا گذاشته خواهند شد یا چنانچه این وسایل با قوانین یک عضو مغایرت داشته باشند، آرای اعلامی و غرامت کافی در اختیار خواهد بود .

ماده ۴۵

خسارت

- ۱- مقامات قضایی از این اختیار برخوردارند که به نقض کننده‌ی یک حق مالکیت فکری دستور دهند که به دارنده‌ی حق، خسارت کافی برای جبران زیان وارده به او در نتیجه نقض این حق توسط شخص نقض کننده‌ای که می‌دانسته یا دلایل معقولی در اختیار داشته که بداند در فعالیتی متضمن یک حق مالکیت فکری درگیر است، بپردازد .

۲- مقامات قضایی همچنین از این اختیار برخوردار خواهند بود که به نقض‌کننده‌ی یک حق مالکیت فکری دستور دهند که هزینه‌های دارنده‌ی این حق از جمله حق‌الوکاله را بپردازد. اعضا می‌توانند در موارد مقتضی به مقامات قضایی اجازه دهند امر به جبران منافع و یا پرداخت خسارت از پیش تعیین شده در مواردی نمایند که نقض‌کننده نمی‌دانسته یا دلایل معقولی در اختیار نداشته که بداند در فعالیتی متضمن نقض یک حق مالکیت فکری درگیر است.

ماده ۴۶

سایر وسایل جبران خسارت

به‌منظور جلوگیری مؤثر از نقض، مقامات قضایی از این اختیار برخوردار خواهند بود که دستور دهند کالاهایی که به تشخیصشان [حقوق مالکیت فکری] آن‌ها نقض شده است، بدون هیچ نوع جبرانی، به گونه‌ای از کانال‌های تجاری حذف و کنار گذاشته شوند که به دارنده‌ی حق زیان وارد نگردد یا در صورت عدم مغایرت با الزامات قانونی مختار خواهند بود که دستور دهند مواد و ابزارهایی که در نقض [حقوق مالکیت فکری] کالاها بیش از همه کاربرد داشته‌اند، بدون هیچ جبرانی، از کانال‌های تجاری به‌گونه‌ای حذف شوند که خطرات نقض بیشتر به حداقل کاهش یابد. در بررسی این درخواست‌ها لزوم وجود تناسب میان جدی بودن نقض و وسایل جبران خسارت تعیین شده و همین‌طور منافع اشخاص ثالث لحاظ خواهد شد. در مورد کالاهای دارای علامت تجاری تقلبی، جز در موارد استثنایی، صرف محو علامت تجاری‌ای که به‌طور غیر قانونی بر کالا الصاق شده، برای کسب اجازه ورود کالا به کانال‌های تجاری، کفایت نخواهد کرد.

ماده ۴۷

حق اطلاع

اعضا می‌تواند مقرر دارند که مقامات قضایی اختیار داشته باشند دستور دهند، که شخص نقض‌کننده، مشخصات اشخاص ثالث درگیر در تولید و توزیع کالاها یا خدماتی را که [حقوق مالکیت فکری] در مورد آن‌ها نقض شده و همین‌طور مشخصات کانال‌های توزیع آن‌ها را به اطلاع دارنده این حقوق برساند، مگر اینکه این امر تناسبی با جدی بودن نقض نداشته باشد.

ماده ۴۸

پرداخت غرامت به مدعی علیه

۱- مقامات قضایی از این اختیار برخوردار خواهند بود به طرفی که به‌درخواست او اقداماتی اتخاذ شده و همین‌طور به شخصی که از رویه‌های اجرایی سوء استفاده کرده دستور دهند به طرفی که به اشتباه منع یا محروم شده است، از بابت لطمه‌ی وارده به خاطر این سوء استفاده غرامت کافی بپردازند.

مقامات قضایی همچنین از این اختیارات برخوردار خواهند بود که به مدعی دستور دهند هزینه‌های مدعی‌علیه را که ممکن است حق‌الوکاله را شامل گردد، پرداخت نماید .

۲- در خصوص اداره‌ی هر گونه قوانین مربوط به حمایت از حقوق مالکیت فکری یا اجرای آن، اعضا میتوانند فقط مراجع و مقامات عمومی را آن هم در مواردی که در جریان اداره‌ی این قوانین، اقداماتی از روی حسن‌نیت انجام داده یا در نظر گرفته باشند، از مسئولیت اقدامات جبرانی مقتضی مبرا سازند.

ماده ۴۹

رویه‌های اداری

تا جایی که بتوان دستور در مورد هر یک از وسایل حقوقی جبران خسارات را منبعث از رویه‌های اداری ناظر بر حقوق قانونی طرف‌ها نسبت به موضوع دانست، رویه‌های مزبور باید با اصولی که ماهیتاً با اصول مقرر در این بخش معادلند، منطبق باشند.

بخش ۳: اقدامات موقتی (تأمینی)

ماده ۵۰

۱- مقامات قضایی از این اختیار برخوردار خواهند بود که دستور اقداماتی مؤثر و فوری را در موارد زیر صادر کنند .

الف) جلوگیری از وقوع نقض هرگونه حق مالکیت فکری، و به‌ویژه جلوگیری از ورود کالاها به کانالهای تجاری حوزه‌ی قضایی خود، از جمله کالاها و وارداتی بلافاصله پس از ترخیص از گمرک؛

ب) حفظ مدارک مربوط به نقض ادعایی

۲- مقامات قضایی از این اختیار برخوردار خواهند بود که در صورت لزوم، اقدامات موقتی را بدون استماع طرف دیگر اتخاذ کنند، به‌ویژه در مواردی که هرگونه تأخیر احتمالاً به ایراد زبان‌های غیر قابل جبران به دارنده‌ی حق مالکیت فکری منجر شود یا خطر محرز در مورد از میان رفتن مدارک وجود داشته باشد .

۳- مقامات قضایی از این اختیار برخوردار خواهند بود که از مدعی بخواهند مدارک موجود معقولی را ارائه نماید تا آنان را با اطمینان کافی قانع گرداند که وی همان دارنده حق مالکیت فکری است و حقوقش نقض شده یا چنین نقضی قریب الوقوع است، و به او دستور دهند که وثیقه یا تضمینی معادل آن، که برای حمایت از مدعی‌علیه و جلوگیری از سوء استفاده کفایت کند، ارائه نماید .

۴- در مواردی که اقدامات موقتی بدون استماع طرف دیگر اتخاذ می‌شود، حداقل پس از اجرای سریع اقدامات مزبور، مراتب فوراً به طرف‌های متأثر از این اقدامات اطلاع داده خواهد شد. بنا به درخواست مدعی علیه، بررسی مجددی با در نظر گرفتن حق استماع، ظرف مدت معقولی پس از ابلاغ اقدامات یادشده، به منظور تصمیم‌گیری در خصوص تغییر، لغو یا تأیید این اقدامات صورت خواهد گرفت .

- ۵- ممکن است مقامی که اقدامات موقتی را به موقع اجرا می‌گذارد از مدعی بخواهد سایر اطلاعات لازم برای تشخیص کالاهای مربوط را ارائه نماید .
- ۶- بدون لطمه به بند ۴، چنانچه رسیدگی‌های منتهی به تصمیم در خصوص حقوق قانونی طرف‌ها نسبت به موضوع، ظرف مدت معقولی که مقام قضایی دستوردهنده اقدامات موقتی در صورت اجازه قانون یک عضو، آن را تعیین می‌کند، یا در صورت عدم تعیین، حداکثر تا ۲۰ روز کاری یا ۳۱ روز تقویمی، هرکدام طولانی‌تر باشد، آغاز نگردد، بنا به درخواست مدعی‌علیه، اقدامات موقتی متّخذ بر مبنای بندهای ۱ و ۲ لغو یا اجرای آن‌ها متوقف خواهد شد .
- ۷- در مواردی که اقدامات موقتی لغو یا به دلیل یک فعل یا ترک فعل مدعی از درجه اعتبار ساقط شود یا در مواردی که بعداً معلوم گردد که حق مالکیت فکری نقض نشده یا خطر وقوع چنین نقضی وجود نداشته است، مقامات قضایی از این اختیار برخوردار خواهند بود که بنا به درخواست مدعی‌علیه، به مدعی دستور دهند که از بابت لطمه‌ی وارده بر اثر این اقدامات به مدعی‌علیه غرامت مقتضی پرداخت نماید .
- ۸- تا جایی که بتوان دستور در مورد هر یک از اقدامات موقتی را منبعث از رویه‌های اداری دانست، رویه‌های مزبور باید با اصولی که ماهیتاً با اصول مقرر در این بخش معادلند، منطبق باشند .

بخش ۴: الزامات خاص مربوط به اقدام در مرزها

ماده ۵۱

تعلیق ترخیص توسط مقامات گمرکی

اعضا طبق مقررات مذکور در ذیل رویه‌هایی اتخاذ خواهند کرد تا دارنده‌ی حق [مالکیت فکری] را قادر سازند که در صورت داشتن دلایل معتبر در مورد وجود ظن مبنی بر امکان واردات کالاهای دارای علامت تجاری تقلبی یا کالاهای ناقض حق تکثیر، درخواست کتبی به مقامات ذیصلاح اعم از اداری یا قضایی در مورد تعلیق ترخیص و جریان آزاد کالاهای مزبور توسط مقامات گمرکی، تسلیم نماید .

اعضا می‌توانند اجازه دهند که چنین درخواست‌هایی در خصوص کالاهایی که نسبت به آن‌ها سایر موارد نقض حقوق مالکیت فکری وجود دارد، به عمل آید، مشروط بر اینکه الزامات این بخش محقق شود. اعضا همچنین می‌توانند رویه‌های یکسانی را مقرر دارند که به موجب آن، مقامات گمرک ترخیص کالاهایی را که در مورد آن‌ها حق مالکیت فکری نقض شده و قصد خروج از قلمروی طرف مزبور را دارند به حالت تعلیق درآورند.

ماده ۵۲

درخواست

از هر دارنده حق مالکیت [مالکیت فکری] که به رویه‌های مقرر در ماده ۵۱ متوسل می‌شود، خواسته خواهد شد که برای متقاعد ساختن مقامات ذیصلاح در این مورد که طبق قوانین کشور واردکننده، شواهد نقض حق مالکیت فکری او [دارنده حق] وجود دارد، مدارک کافی ارائه نماید و همینطور شرحی به قدر کافی مفصل در

مورد کالاهای مورد نظر تهیه کند تا مقامات گمرکی بتوانند به سادگی این کالاها را تشخیص دهند. مقامات ذیصلاح ظرف مدتی معقول، قبول یا عدم قبول درخواست را به اطلاع مدعی خواهند رساند و چنانچه این مقامات مدت‌زمانی را که مقامات گمرک در این خصوص دست به اقدام خواهند زد تعیین کرده باشند، این مدت را به مدعی اطلاع خواهند داد.

ماده ۵۳

وثیقه یا تضمین معادل

- ۱- مقامات ذیصلاح از این اختیار برخوردار خواهند بود که از مدعی بخواهند وثیقه یا تضمینی معادل که برای حفظ حقوق مدعی علیه و مقامات ذیصلاح کافی بوده و مانع سوء استفاده گردد، ارائه نماید. این وثیقه یا تضمین معادل نباید در راه توسل به این رویه‌ها مانعی نامعقول بوجود آورد.
- ۲- در مواردی که متعاقب درخواستی در چارچوب این بخش، مقامات گمرک، ترخیص کالاهای متضمن طرح‌های صنعتی، اختراعات ثبت شده، طرح‌های ساخت یا اطلاعات افشا نشده و وارد ساختن آن‌ها به جریان آزاد را بر مبنای تصمیمی غیر از تصمیم مقام قضایی یا دیگر مقام مستقل، به حالت تعلیق درآورند و مدت پیش‌بینی شده در ماده ۵۵ بدون جبران موقت توسط مقام قانوناً ذیصلاح منقضی شود و چنانچه کلیه شرایط دیگر برای ورود رعایت شده باشند، مالک، وارد کننده یا گیرنده‌ی چنین کالاهایی حق دارند آن‌ها را با سپردن وثیقه به مبلغی که برای حمایت از دارنده حق [مالکیت فکری] از بابت هر نقضی کفایت کند، ترخیص نماید. پرداخت این وثیقه به سایر وسایل جبران خسارت که در اختیار دارنده‌ی حق می‌باشند لطمه وارد نخواهد کرد. بدیهی است چنانچه دارنده‌ی حق از ادامه‌ی دعوی ظرف مدتی معقول خودداری نماید، این سپرده آزاد خواهد شد.

ماده ۵۴

اطلاعیه تعلیق

واردکننده و مدعی فوراً از تعلیق ترخیص کالاها طبق ماده ۵۱ مطلع خواهند شد.

ماده ۵۵

مدت تعلیق

اگر حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز کاری پس از دادن اطلاعیه‌ی تعلیق به مدعی، مقامات گمرکی مطلع نشده باشند که رسیدگی‌های منتهی به تصمیم در مورد حقوق قانونی طرف‌ها نسبت به موضوع، توسط طرفی غیر از مدعی علیه آغاز شده، یا یک مقام قانوناً ذیصلاح، اقداماتی موقتی را برای تمدید موقت تعلیق ترخیص کالاها به عمل آورده است، کالاهای مزبور ترخیص خواهند شد، مشروط بر اینکه کلیه شرایط دیگر برای ورود یا صدور رعایت شده باشند. در مورد مقتضی این مدت ممکن است برای ۱۰ روز کاری دیگر تمدید گردد. اگر رسیدگی‌های منتهی به تصمیم در مورد حقوق قانونی طرف‌ها نسبت به موضوع آغاز شده باشد به مجرد درخواست مدعی علیه، بررسی مجدد با در نظر گرفتن حق استماع، ظرف مدت معقولی به منظور تصمیم‌گیری در خصوص

تغییر، لغو یا تأیید این اقدامات صورت خواهد گرفت. علی رغم مطلب فوق، چنانچه تعلیق ترخیص کالا بر اساس اقدام قضایی موقتی انجام گیرد یا ادامه یابد، مقررات بند ۶ ماده ۵۰ قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۵۶

جبران خسارت وارد کننده و مالک کالا

مقامات مربوطه از این اختیار برخوردار خواهند بود که به مدعی دستور دهند به وارد کننده، گیرنده و مالک کالا بابت لطمه‌ای که به خاطر ضبط نادرست کالای ترخیصی متعاقب ماده ۵۵ به آنها وارد آمده است، غرامت مناسبی پرداخت نماید.

ماده ۵۷

حق بازرسی و اطلاعات

بدون لطمه به حمایت از اطلاعات محرمانه، اعضا به مقامات ذیصلاح اختیار خواهند داد که به دارنده‌ی حق [مالکیت فکری] فرصت کافی دهند تا برای اثبات ادعایش، کالای ضبط شده توسط مقامات گمرک را مورد بازرسی قرار دهد. مقامات ذیصلاح همچنین از این اختیار برخوردار خواهند بود که به واردکننده فرصت مشابهی برای بازرسی از چنین کالایی را بدهند. در مواردی که حقوق قانونی طرف‌ها نسبت به موضوع، مثبت تشخیص داده شود، اعضا می‌توانند به مقامات ذیصلاح اختیار دهند که اسم و نشانی فرستنده، وارد کننده و گیرنده و همین طور مقدار کالای مورد بحث را به دارنده‌ی حق مالکیت فکری اطلاع دهند.

ماده ۵۸

اقدام بر حسب مورد

در مواردی که اعضا از مقامات ذیصلاح می‌خواهند که به ابتکار خود عمل کرده و ترخیص کالاهایی را که در مورد آنها به نشانه اولیه نقض یک حق مالکیت فکری دست یافته‌اند، به حالت تعلیق درآورند:

الف) مقامات ذیصلاح می‌توانند در هر زمان از دارنده حق مالکیت فکری اطلاعاتی بخواهند که به آنان در اعمال این اختیارات کمک می‌کند؛

ب) وارد کننده و دارنده‌ی حق مالکیت فکری فوراً از موضوع تعلیق مطلع خواهند شد. در مواردی که واردکننده درخواست تجدیدنظر در مورد تعلیق را تسلیم مقامات ذیصلاح کرده باشد، تعلیق، مشمول شرایط مقرر در ماده ۵۵ با تغییرات لازم خواهد بود.

ج) اعضا فقط مراجع و مقامات عمومی را آن هم در مواردی که اقدامات از روی حسن نیت به عمل آمده یا در نظر گرفته باشند، از مسئولیت در قبال اقدامات جبرانی مقتضی مبرا خواهند دانست.

ماده ۵۹

وسایل جبران خسارت

بدون لطمه به سایر حقوقی که دارنده ی حق مالکیت فکری برای اقدام قانونی دارد و با توجه به حق مدعی علیه برای درخواست تجدیدنظر توسط مقام قضایی، مقامات ذیصلاح از این اختیار برخوردار خواهند بود که طبق اصول مقرر در ماده ۴۶ دستوراتی برای معدوم سازی یا مصرف کالاهایی که حقوق مالکیت فکری آنها نقض شده است، صادر نمایند. در خصوص کالاهای دارای علائم تجاری تقلبی، مقامات مزبور جز در اوضاع و احوال استثنایی نمی توانند صدور مجدد این کالاها را به همین صورت اجازه داده یا آنها را مشمول رویه ی گمرکی متفاوتی قرار دهند .

ماده ۶۰

واردات در حد قابل اغماض

اعضا می توانند مقادیر اندک کالاهای فاقد ماهیت تجاری که در بارهای مسافر قرار دارد یا در محموله های کوچک ارسال میشود را از شمول اجرای مقررات فوق مستثنی سازند.

بخش ۵: آیین های دادرسی کیفری

ماده ۶۱

اعضا، باید حداقل در مورد جعل عمدی علامت تجاری یا نقض حق تکثیر در مقیاس تجاری، آیین های دادرسی و مجازات های کیفری مقرر کنند. وسایل جبران خسارت شامل زندانی کردن و یا اخذ جریمه نقدی کافی به عنوان یک عامل بازدارنده، به گونه ای با سطح مجازات های معمول در مورد جنایات دارای شدت مشابه، منطبق خواهد بود. در موارد مقتضی، وسایل جبران خسارت همچنین شامل توقیف، ضبط و معدوم کردن کالاهای متضمن نقض و مواد و ابزارهایی می شود که در ارتکاب جرم بیشترین استفاده از آنها شده است. اعضا می توانند در سایر موارد نقض حقوق مالکیت فکری، به ویژه در مواردی که ارتکاب آنها تعدی و در مقیاس تجاری بوده است، آیین های دادرسی و مجازات های کیفری را مقرر دارند.

قسمت ۴: کسب و حفظ حقوق مالکیت فکری و رویه های مربوط میان طرفها

ماده ۶۲

۱- اعضا به عنوان شرطی برای کسب یا حفظ حقوق مالکیت فکری پیش بینی شده در بخش های ۲ تا ۶ قسمت ۲، می توانند رعایت رویه ها و تشریفات معقولی را خواستار شوند. این رویه ها و تشریفات با مقررات این موافقت نامه منطبق خواهند بود .

- ۲- در مواردی که کسب حق مالکیت فکری به اعطا و یا ثبت این حق منوط است، اعضا تضمین خواهند کرد که رویه‌های اعطا یا ثبت، ضمن رعایت شرایط ماهوی کسب حق مزبور، اعطا یا ثبت این حق را ظرف مدتی معقول میسر سازد، به‌گونه‌ای که از کاهش بی‌جهت مدت حمایت اجتناب شود.
- ۳- ماده ۴ کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷)، با تغییرات لازم، در مورد علائم خدماتی نیز قابل اعمال خواهد بود.
- ۴- رویه‌های مربوط به کسب یا حفظ حقوق مالکیت فکری، و چنانچه قوانین عضوی چنین رویه‌هایی را مقرر کرده باشد، فسخ اداری رویه‌های معمول بین طرف‌ها مانند اعتراض، فسخ و لغو، مشمول اصول کلی مقرر در بندهای ۲ و ۳ ماده ۴۱ خواهند بود.
- ۵- تصمیمات نهایی اداری در قالب هر یک از رویه‌های مذکور در بند ۴ فوق، توسط مقام قضایی یا شبه‌قضایی مورد تجدید نظر قرار خواهد گرفت. البته در خصوص تصمیمات مربوط به موارد اعتراض ناموفق یا فسخ اداری، تعهدی برای دادن فرصت برای چنین تجدیدنظری وجود نخواهد داشت، مشروط بر اینکه بتوان علل چنین رویه‌هایی را مشمول رویه‌های ابطال‌کننده دانست.

قسمت ۵: جلوگیری از اختلافات و حل آن‌ها

ماده ۶۳

شفافیت

- ۱- آن دسته از قوانین و مقررات و تصمیمات نهایی قضایی و احکام اداری دارای کاربرد عام که یک عضو در ارتباط با موضوع موافقت‌نامه‌ی حاضر (قابلیت دسترسی، حوزه شمول، کسب، اجرا و جلوگیری از سوء استفاده از حقوق مالکیت فکری) به اجرا می‌گذارد منتشر خواهند شد، یا در مواردی که انتشار و عرضه آن‌ها به عموم به زبان مملی ممکن نیست، به‌گونه‌ای منتشر خواهند شد که دولت‌ها و صاحبان حق مالکیت فکری بتوانند به آن‌ها دسترسی داشته باشند. آن دسته از موافقت‌نامه‌های مربوط به موضوع موافقت‌نامه حاضر که میان دولت یا یک سازمان دولتی یک عضو و دولت یا سازمان دولتی یک عضو دیگر مجری هستند نیز منتشر خواهند شد.
- ۲- اعضا قوانین و مقررات مذکور در بند ۱ را به اطلاع شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری خواهند رساند تا به شورا در بررسی عملکرد موافقت‌نامه حاضر یاری رسانند. شورا تلاش خواهد کرد که مسئولیت اعضا در ایفای این تعهد را به حداقل برساند و چنانچه مشورت با سازمان جهانی مالکیت فکری در مورد تأسیس یک آرشیو مشترک برای این قوانین و مقررات موفقیتم‌آمیز باشد، شورا می‌تواند تصمیم بگیرد که تعهد اعضا در مورد اطلاع مستقیم قوانین و مقررات به شورا ساقط شود. شورا در این رابطه همچنین هرگونه اقدام لازم برای اطلاع طبق تعهدات مندرج در موافقت‌نامه حاضر را که از مقررات ماده ۶ ثالث کنوانسیون پاریس (۱۹۶۷) ناشی شود، بررسی خواهد کرد.
- ۳- هر عضو آماده خواهد بود که در پاسخ به درخواست کتبی عضو دیگر، اطلاعات از نوع مذکور در بند ۱ را ارائه کند. عضوی که بنا به دلایلی معتقد است تصمیم قضایی یا حکم اداری یا توافق‌های دوجانبه در زمینه حقوق مالکیت فکری، حقوقش در چارچوب موافقت‌نامه‌ی حاضر را تحت تأثیر قرار داده است، همچنین می‌تواند کتباً در خواست نماید که به او اجازه دسترسی یا کسب اطلاع کافی از جزئیات این تصمیمات قضایی یا احکام اداری یا توافق‌های دوجانبه‌ی بخصوص داده شود.

۴- هیچ چیز در بندهای ۱ و ۲ و ۳ نمی‌تواند اعضا را ملزم سازد تا اطلاعات محرمانه‌ای را افشا کنند که اطلاع از آن‌ها ممکن است به اجرای قانون لطمه زند یا به گونه‌ای دیگر با منافع عمومی مغایرت داشته باشد یا به منافع تجاری مشروع بنگاههایی خاص اعم از عمومی یا خصوصی زیان وارد آورد.

ماده ۶۴ حل اختلاف

- ۱- مقررات مواد ۲۲ و ۲۳ گات ۱۹۹۴، آن‌گونه که در تفاهم نامه حل اختلاف تنظیم و اعمال شده است، در مورد مشورت‌ها و حل اختلافات ناشی از موافقت‌نامه‌ی حاضر جز در مواردی که در این سند به گونه‌ی دیگری مقرر شده است، قابل اجرا خواهد بود.
- ۲- شق‌های (ب) و (ج) از بند ۱ ماده ۲۳ گات ۱۹۹۴، برای مدت ۵ سال از تاریخ لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت، در مورد حل اختلافات ناشی از موافقت‌نامه حاضر قابل اعمال نخواهد بود.
- ۳- طی مدت مذکور در بند ۲، شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری، دامنه و چگونگی شکایات از نوع مذکور در شق‌های (ب) و (ج) از بند ۱ ماده ۲۳ گات ۱۹۹۴ را که طبق موافقت‌نامه حاضر به عمل آمده است بررسی و توصیه‌هایی را جهت تصویب به کنفرانس وزیران ارائه خواهد کرد. هرگونه تصمیم کنفرانس وزیران در خصوص تصویب چنین توصیه‌هایی یا تمدید مدت مقرر در بند ۲ تنها با اجماع اتخاذ خواهد شد و توصیه‌های مصوب بدون اینکه نیازی به فرآیند تصویب دیگری باشد، برای تمام اعضا قابل اجرا خواهد بود.

قسمت ۶: ترتیبات انتقالی

ماده ۶۵ ترتیبات انتقالی

- ۱- با رعایت مقررات بندهای ۲، ۳ و ۴ هیچ عضو متعهد نیست مقررات موافقت‌نامه حاضر را قبل از انقضای یک دوره کلی یک ساله پس از لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت به اجرا در آورد.
- ۲- هریک از کشورهای در حال توسعه عضو می‌توانند تاریخ اجرای مقررات این موافقت‌نامه، به نحو مذکور در بند ۱ را در خصوص مواد ۳، ۴ و ۵ برای چهار سال دیگر به تأخیر اندازند.
- ۳- هر عضو دیگری نیز که فرایند انتقال از اقتصاد مبتنی بر برنامه‌ریزی متمرکز به اقتصاد مبتنی بر بازار آزاد را طی می‌کند و اصطلاحاتی ساختاری در نظام مالکیت فکری خود انجام می‌دهد و با مسائل خاصی در تهیه و اجرای قوانین و مقررات مالکیت فکری مواجه است، می‌تواند از تأخیر پیش بینی شده در بند ۲ منتفع شود.
- ۴- تا جایی که یک کشور در حال توسعه‌ی عضو، به موجب این موافقت‌نامه متعهد به تسری حمایت از ثبوت محصول به زمینه‌هایی از فناوری است که در تاریخ کلی اجرای موافقت‌نامه حاضر، به نحو مذکور

در بند ۲، از آن‌ها در قلمرویش حمایت نمی‌شده است، می‌تواند اجرای بخش ۵ از قسمت ۲ را در خصوص چنین زمینه‌هایی از فناوری به مدت پنج سال دیگر به تأخیر اندازد.

۵- عضوی که طبق بندهای ۱، ۲، ۳ یا ۴ از دوره انتقالی استفاده می‌کند، تضمین خواهد کرد که هرگونه تغییری که ظرف این مدت در قوانین، مقررات و عملکردهایش ایجاد گردد، به عدم انطباق بیشتر با مقررات موافقت‌نامه‌ی حاضر منجر نشود.

ماده ۶۶

کشورهای عضو با کمترین درجه توسعه یافتگی

۱- به لحاظ نیازمندی‌ها و شرایط ویژه‌ی کشورهای عضو با کمترین درجه توسعه یافتگی، محدودیت‌های اقتصادی، مالی و اداری و نیاز این کشورها به برخورداری از انعطاف برای ایجاد یک مبنای فنی با دوام، کشورهای مزبور ملزم نیستند مقررات این موافقت‌نامه به جز مواد ۳، ۴ و ۵ تا ۱۰ سال پس از اجرای آن، به نحو مقرر در بند ۱ ماده ۶۵، اعمال کنند. "شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری" به مجزّد درخواست بجا و بموقع کشور عضو با کمترین درجه توسعه یافتگی، این مدت را تمدید خواهد کرد.

۲- کشورهای توسعه‌یافته عضو، انگیزه‌هایی را برای بنگاه‌ها و مؤسسات واقع در قلمروی خود به منظور پیشبرد و تشویق انتقال فناوری به کشورهای عضو با کمترین درجه توسعه یافتگی ایجاد خواهند کرد تا کشورهای مزبور بتوانند مبنای فنی با دوام و سالمی را ایجاد کنند.

ماده ۶۷

همکاری فنی

کشورهای توسعه‌یافته عضو به منظور تسهیل اجرای این موافقت‌نامه، در صورت درخواست و طبق شرایط و ترتیباتی که در مورد آن‌ها توافق خواهد شد، همکاری‌های فنی و مالی به نفع کشورهای در حال توسعه و کشورهای با کمترین درجه توسعه یافتگی عضو را به عمل خواهند آورد. این همکاری شامل کمک در تهیه قوانین و مقررات برای حمایت از حقوق مالکیت فکری و اجرای این حقوق و همین‌طور جلوگیری از سوءاستفاده از آن‌ها خواهد بود و پیش‌تیبانی برای تأسیس یا تقویت دفاتر و سازمان‌های داخلی مرتبط به این مسائل، از جمله آموزش افراد را در بر خواهد گرفت.

قسمت ۷: ترتیبات نهادی: مقررات پایانی

ماده ۶۸

شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری

"شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری" بر اجرای موافقت‌نامه حاضر و به‌ویژه بر رعایت تعهدات مندرج در آن توسط اعضا نظارت خواهد داشت و به اعضا فرصت مشورت درباره مسائل مربوط به جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری را خواهد داد. شورا سایر مسئولیت‌های محوّله توسط اعضا را انجام خواهد داد و به‌ویژه

در صورت درخواست، به آنها در زمینه‌ی رویه‌های حل اختلاف کمک خواهد کرد. شورا برای انجام وظایفش می‌تواند با هر منبعی که لازم تشخیص دهد مشورت کرده و از آن اطلاعاتی کسب کند. شورا در مشورت با سازمان جهانی مالکیت فکری تلاش خواهد کرد که ظرف یک سال پس از نخستین نشست خود، ترتیباتی مقتضی برای همکاری با ارکان این سازمان را فراهم آورد.

ماده ۶۹

همکاری بین المللی

به منظور از میان برداشتن تجارت بین المللی کالاهایی که نقض حقوق مالکیت فکری به شمار می‌آید، اعضا بر همکاری با یکدیگر توافق میکنند. بدین منظور نقاط ارتباطی را در تشکیلات خود ایجاد و آنها را اعلام کرده و برای مبادله‌ی اطلاعات راجع به تجارت کالاهای نقض کننده [حقوق مالکیت فکری] با یکدیگر آماده خواهند بود. اعضا به‌ویژه تبادل اطلاعات میان مقامات گمرک در خصوص تجارت کالاهای دارای علامت تجاری تقلبی و حاوی سرقت حق تکثیر را تشویق خواهند کرد.

ماده ۷۰

حمایت از موضوعات موجود

- ۱- موافقت‌نامه حاضر در خصوص اقداماتی که قبل از تاریخ اجرای این موافقت‌نامه برای عضو مورد بحث انجام گرفته‌اند تعهدی ایجاد نمی‌کند.
- ۲- موافقت‌نامه حاضر در خصوص کلیه موضوعاتی که در تاریخ اجرای این موافقت‌نامه برای عضو مورد بحث وجود داشته و در تاریخ مذکور، در قلمروی این موضوع مورد حمایت می‌باشند و یا با معیارهای حمایتی مقرر در این موافقت‌نامه انطباق داشته یا بعداً خواهند داشت تعهداتی را ایجاد می‌کند. مگر اینکه در موافقت‌نامه حاضر به‌گونه‌ای دیگر مقرر شده باشد. در خصوص این بند و بند ۳ و ۴، تعهدات ناشی از حق تکثیر در مورد کالاهای موجود منحصراً طبق ماده ۱۸ کنوانسیون برن (۱۹۷۱) و تعهدات راجع به حقوق تولیدکنندگان آثار صوتی و اجراکنندگان آثار صوتی موجود منحصراً طبق ماده ۱۸ کنوانسیون برن (۱۹۷۱) که به موجب بند ۶ ماده ۱۴ موافقت‌نامه حاضر قابل اجرا هستند، تعیین خواهند شد.
- ۳- در مورد موضوعاتی که در تاریخ اجرای این موافقت‌نامه برای عضو مورد بحث، در زمره اموال عمومی درآمده‌اند، تعهدی برای اعاده‌ی حمایت وجود ندارند.
- ۴- در خصوص هرگونه اقدامی نسبت به موضوعات خاص متضمن موضوع مورد حمایت که طبق قوانین منطبق با موافقت‌نامه‌ی حاضر نقض محسوب می‌شود یا نسبت به مواردی که سرمایه‌گذاری مهمی صورت گرفته است، و تاریخ آغاز این اقدامات قبل از قبول موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت توسط یک عضو می‌باشد، آن عضو می‌تواند در خصوص وسایل جبران خسارتی که در اختیار دارنده حق [مالکیت فکری] در مورد ادامه اجرای چنین اقداماتی پس از تاریخ اجرای موافقت‌نامه حاضر برای

- عضو مزبور قرار دارد، محدودیت‌هایی به وجود آورد. البته در چنین مواردی عضو مورد بحث دست‌کم پرداخت غرامت عادلانه‌ای را مقرر خواهد داشت.
- ۵- یک عضو تعهدی ندارد مقررات ماده ۱۱ و بند ۴ ماده ۱۴ را در خصوص نسخه‌های اصلی یا کپی‌هایی که قبل از تاریخ اجرای موافقت‌نامه حاضر برای آن عضو در قلمرویش خریداری شده‌اند، اجرا کند.
- ۶- اعضا الزامی نخواهند داشت ماده ۳۱ یا شرط مذکور در بند ۱ ماده ۲۷ در این خصوص که حقوق ناشی از اختراع ثبت شده از لحاظ رشته فناوری، بدون تبعیض قابل بهره‌برداری است را در موارد استفاده‌ی بدون اجازه از دارنده حق [مالکیت فکری] هنگامی که دولت قبل از تاریخ قطعی شدن موافقت‌نامه حاضر چنین استفاده‌ای را اجازه داده باشد، اعمال کنند.
- ۷- در مورد آن دسته از حقوق مالکیت فکری که حمایت از آن‌ها مشروط به ثبت است، به درخواست‌های حمایتی که در تاریخ اجرای موافقت‌نامه حاضر برای عضو مورد بحث، در تعلیق هستند اجازه اصلاح داده می‌شود تا حمایت‌های اضافی پیش بینی شده در این موافقت‌نامه تقاضا گردد. این اصلاحات دربرگیرنده موضوعات جدید نخواهد بود.
- ۸- در مواردی که یک عضو در تاریخ لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت ترتیبات حمایت از اختراعات مربوط به محصولات دارویی و کشاورزی شیمیایی را متناسب با تعهداتش به موجب ماده ۲۷ فراهم نکرده باشد، این عضو:
- الف) علی‌رغم مقررات قسمت ۶، از تاریخ لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه سازمان جهانی تجارت، وسایلی فراهم خواهد آورد تا بتوان برای اظهارنامه‌های چنین اختراعاتی پرونده‌ی ثبت تشکیل داد؛
- ب) در تاریخ اجرای موافقت‌نامه حاضر، معیارهای ثبت اختراع مقرر در این موافقت‌نامه را در مورد این اظهارنامه‌ها اعمال خواهد کرد، به طوری که بتوان گفت معیارهای مزبور در تاریخ تشکیل پرونده در قلمروی آن عضو، یا اگر حق تقدم مطرح بوده و تقاضا گردیده، در تاریخ اظهارنامه‌ای که مقدم است، وجود داشته‌اند.
- ج) طبق موافقت‌نامه حاضر، حمایت در قالب ثبت اختراع را از تاریخ اعطای حق اختراع و برای بقیه‌ی مدت حق اختراع که طبق ماده ۳۳ این موافقت‌نامه از تاریخ تشکیل پرونده محاسبه می‌شود، برای آن بخش از اظهار نامه‌های مزبور که با معیارهای حمایت مقرر در شق (ب) منطبق باشند فراهم خواهد ساخت؛
- ۹- در مواردی که کالای موضوع اظهارنامه‌ی ثبت اختراع طبق شق (الف) از بند ۸ در قلمروی عضو باشد، علی‌رغم مقررات قسمت ۶، به این کالا برای مدت ۵ سال پس از اخذ مجوز بازاریابی در قلمروی عضو مزبور یا تا زمانی که حق ثبت این کالا در قلمروی این عضو قبول یا رد شود، هر کدام کوتاه‌تر باشد، حق بازاریابی انحصاری اعطا خواهد شد، مشروط بر اینکه بعد از لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه‌ی سازمان جهانی تجارت، برای درخواست ثبت اختراع، پرونده تشکیل شده و حق اختراع برای این کالا در قلمروی عضو دیگری اعطا شده و مجوز بازاریابی در قلمروی عضو اخیرالذکر دریافت شده باشد.

ماده ۷۱

بررسی و اصلاح

- ۱- پس از انقضای دوره انتقالی مذکور در بند ۲ ماده ۶۵، "شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری" اجرای موافقت‌نامه حاضر را بررسی خواهد کرد. شورا با توجه به تجارب حاصله از اجرای این

موافقت‌نامه، دوسال پس از این تاریخ و پس از آن در فواصلی مشابه، آن را بررسی خواهد کرد. شورا همچنین با توجه به هرگونه تحولات جدید که ممکن است تغییر یا اصلاح موافقت‌نامه‌ی حاضر را ایجاد کند، بررسی‌هایی انجام خواهد داد.

۲- اصلاحاتی که صرفاً به منظور تطبیق موافقت‌نامه حاضر با سطوح بالاتر حمایت اجراشده یا کسب‌شده در مورد حقوق مالکیت فکری در سایر موافقت‌نامه‌های چند جانبه اتخاذ شده‌اند و طبق این موافقت‌نامه‌ها مورد قبول تمام اعضای سازمان جهانی تجارت قرار گرفته‌اند، ممکن است به کنفرانس وزیران ارجاع داده شوند تا طبق بند ۶ ماده ۱۰ موافقت‌نامه‌ی سازمان جهانی تجارت، اقدامی بر اساس پیشنهاد همراه با اجماع «شورای جنبه‌های تجارت حقوق مالکیت فکری» به عمل آید.

ماده ۷۲

ایراد قید و شرط

بدون موافقت اعضای دیگر نمی‌توان قیود و شروطی را در خصوص هر یک از مقررات موافقت‌نامه‌ی حاضر قائل شد.

ماده ۷۳

استثنائات امنیتی

هیچ چیز در موافقت‌نامه‌ی حاضر به‌گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که :
الف) یک عضو را ملزم به ارائه اطلاعاتی نماید که از نظر آن عضو، افشای آن‌ها مغایر با منافع امنیتی اساسی آن عضو است؛ یا

ب) مانع یک عضو از اتخاذ اقداماتی گردد که از نظر آن عضو برای حفظ منافع اساسی امنیتی آن ضرورت دارد، و

۱- به مواد قابل شکافت [هسته‌ای] و یا مواردی که مواد مزبور از آن به‌دست می‌آید مرتبط است؛

۲- با تجارت اسلحه، مهمات و ساز و برگ جنگی و تجارت در مورد سایر کالاها و موادی مرتبط است که

به‌طور مستقیم یا غیر مستقیم برای تدارک پایگاه‌های نظامی به‌کار می‌روند؛

۳- به‌هنگام جنگ یا دیگر وضعیت‌های اضطراری در روابط بین‌المللی اتخاذ می‌شود؛

ج) مانع یک عضو از اتخاذ هرگونه اقدامی شود که به تعهداتش طبق منشور ملل متحد برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی مرتبط است.

ضمیمه موافقت‌نامه جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری

۱- در چارچوب ماده ۳۱ مکرر و این ضمیمه :

الف) محصولات دارویی «یعنی محصول تحت حق اختراع یا محصولی تولید شده از طریق یک فرآیند اختراعی در

بخش دارویی» که برای رفع مشکلات بهداشتی عمومی مورد اشاره در بند ۱ اعلامیه موافقت‌نامه جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری و بهداشت عمومی /DEC/WT/MIN/ ۲ مورد نیاز است. بدیهی است که اجزاء فعالی که برای تولید آن ضروری می‌باشند و همچنین کیت‌های تشخیص که برای استفاده آن مورد نیاز است نیز مشمول این تعریف می‌گردد .

ب) عضو واردکننده‌ی واجد شرایط «یعنی هر یک از کشورهای عضو با کمترین درجه توسعه یافتگی و هر عضو دیگری که طی اطلاعیه‌ای به شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری قصد خود را در استفاده از نظام مذکور در ماده ۳۱ مکرر و ضمیمه حاضر (نظام) به عنوان یک وارد کننده اعلام نموده باشد. بدیهی است که اعضا ممکن است در هر زمانی اطلاع دهند که می‌خواهند از این نظام به طور کامل یا به طور محدود، مثلاً فقط در حالت اضطرار ملی یا در دیگر اوضاع و احوال همراه با اضطرار شدید یا در موارد استفاده عمومی غیر تجاری استفاده نمایند. این نکته قابل توجه است که بعضی از اعضا از این نظام به عنوان اعضای واردکننده استفاده نخواهد کرد و بعضی از اعضای دیگر اعلام نموده‌اند که اگر از این نظام استفاده نمایند فقط در وضعیت اضطرار شدید ملی یا دیگر اوضاع و احوال همراه با اضطرار خواهد بود؛

ج) عضو صادر کننده یعنی عضوی که از این نظام برای تولید محصولات دارویی و صدور آن‌ها به عضو وارد کننده واجد شرایط استفاده می‌نماید .

۲- شرایطی که در بند ۱ ماده ۳۱ مکرر مورد اشاره قرار گرفته‌اند عبارتند از :

الف) عضو (اعضای) واردکننده‌ی واجد شرایط، اطلاعیه‌ای به شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری ارسال نماید که :

۱) اسامی و میزان مورد انتظار محصول (محصولات) مورد نیاز را معین کند؛

۲) تأیید نماید که عضو وارد کننده‌ی واجد شرایط مورد بحث، غیر از کشور عضو با کمترین درجه توسعه یافتگی، از طریق یکی از راه‌های مذکور در پیوست این ضمیمه اثبات نموده است که فاقد ظرفیت تولید کافی یا فاقد هر گونه ظرفیت تولید در بخش دارویی برای تولید محصول (محصولات) مورد نظر است؛ و

۳) تأیید نماید که در حالی که یک محصول دارویی در قلمروی آن [عضو] از طریق حق اختراع مورد حمایت می‌باشد، طبق مواد ۳۱ و ۳۱ مکرر موافقت‌نامه حاضر و ضمیمه آن مجوز اجباری اعطا نموده و یا قصد اعطای آن را دارد؛

ب) مجوز اجباری که توسط عضو صادرکننده طبق این نظام صادر می‌گردد، شرایط ذیل را خواهد داشت :

۱- فقط میزان ضروری که نیاز عضو (اعضای) واردکننده‌ی واجد شرایط را مرتفع نماید می‌تواند طبق مجوز تولید شود و کل این تولید به عضوی (اعضائی) که نیاز خود را به شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری اطلاع داده است صادر خواهد شد .

۲- محصولاتی که بر اساس مجوز تولید می‌شوند باید به وسیله برچسب‌ها و علامتگذاری‌های معین به روشنی مشخص کنند که از این طریق تولید شده‌اند. عرضه‌کنندگان باید چنین محصولاتی را از طریق بسته‌بندی‌های خاص و / یا رنگ آمیزی و شکل‌دهی مخصوص به خود محصولات متمایز سازند، به‌شرطی که چنین تمایزاتی عملی بوده و تأثیر قابل توجهی روی قیمت نداشته باشد؛ و

۳- قبل از شروع ارسال، دارنده‌ی مجوز باید اطلاعات ذیل را بر روی یک شبکه اطلاع‌رسانی عرضه نماید:

- میزان عرضه شده به هر مقصد آن چنان که در بند ۱ شق حاضر اشاره شده است .
 - ویژگی‌های متمایز محصول (محصولات) آن چنان که در بند ۲ شق حاضر اشاره شده است.
- ج) عضو صادر کننده باید اعطای مجوز از جمله شرایط همراه آن را به شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری اطلاع دهد. اطلاعات اعطایی شامل نام و نشانی دارنده مجوز، محصول (محصولاتی) که مجوز برای آن اعطا گردیده است، میزان یا کمیته که مجوز برای آن اعطا شده است، کشور (کشورهایی) که محصول (محصولات) قرار است به آن‌ها عرضه گردد و مدت مجوز خواهد بود. این اطلاعیه هم‌چنین نشانی شبکه اطلاع‌رسانی مذکور در ذیل قسمت سوم از شق «ب» فوق را نیز اعلام خواهد نمود. برای تضمین این امر که محصولات وارداتی تحت این نظام در جهت اهداف واقعی واردات یعنی بهداشت عمومی استفاده میشوند، اعضای وارد کننده واجد شرایط در حد توان خود، متناسب با ظرفیت‌های اداری خود و مخاطره انحراف تجاری، اقدامات معقولی را برای جلوگیری از صادرات مجدد محصولاتی که عملاً طبق این نظام به قلمروی آن‌ها وارد شده است اتخاذ خواهند نمود. در صورتی که عضو وارد کننده واجد شرایط از کشورهای در حال توسعه یا کشورهای با کمترین درجه توسعه یافتگی باشد و در اجرای این مقررات با مشکل مواجه گردد، اعضای توسعه یافته بنا به درخواست عضو مذکور و با شرایط مورد توافق متقابل، به همکاری مالی و فنی با عضو مذکور به منظور تسهیل اجرای این مقررات خواهند پرداخت .

۴- اعضا، با استفاده از ابزارهایی که در دسترس بودن آن‌ها قبلاً در موافقت‌نامه حاضر الزامی گردیده است، در دسترس بودن ابزارهای حقوقی مؤثر جهت جلوگیری از ورود محصولاتی که تحت این نظام تولید شده و بر خلاف مقررات این نظام به بازارهای آن‌ها منحرف شده‌اند. و فروش [این محصولات] در قلمرو خود را تضمین خواهند نمود. اگر عضوی این اقدامات را برای هدف مذکور ناکافی تلقی نماید، موضوع در شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری بنا به درخواست آن عضو مورد بررسی قرار خواهد گرفت .

۵- به منظور استفاده از صرفه‌های مقیاس با هدف تقویت قدرت خرید و تسهیل تولید داخلی محصولات دارویی، تأیید می‌گردد که نظام‌های اعطای حق اختراعات منطقه‌ای که نسبت به اعضای مذکور بند ۳ ماده ۳ مکرر قابل اجرا باشد باید توسعه و ارتقا یابد. بدین منظور، کشورهای عضو توسعه‌یافته متعهد می‌گردند که همکاری فنی، از جمله همراه با دیگر سازمان‌های مربوط بین دولتی را مطابق ماده ۶۷ موافقت‌نامه حاضر فراهم نمایند.

۶- اعضا تمایل خویش را در ارتقای فناوری و ظرفیت‌سازی در بخش دارویی به منظور فائق آمدن بر

مشکلاتی که اعضاء به واسطه عدم کفایت یا فقدان ظرفیت‌های تولید در بخش دارویی با آن‌ها مواجه هستند ابراز می‌نماید. به این جهت، کشورهای عضو واردکننده و اجد شرایط به استفاده از این نظام به نحوی که به پیشبرد این هدف کمک کند تشویق می‌گردند. اعضا متعهد می‌گردند که به انتقال فناوری و ظرفیت سازی در بخش دارویی در امور مورد تعهدشان به موجب بند ۲ ماده ۶۶ موافقتنامه حاضر، بند ۷ اعلامیه جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری و بهداشت عمومی و هر امر مربوط دیگر شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری توجه خاص مبذول نمایند.

۷- شورای جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری هر ساله اجرای این نظام را برای تضمین اعمال مؤثر آن بررسی کرده و آن را سالیانه به شورای عمومی گزارش خواهد نمود.

پیوست ضمیمه نامه جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری

ارزیابی ظرفیت‌های تولید در بخش دارویی

عدم کفایت یا فقدان ظرفیت تولید در بخش دارویی برای کشورهای عضو با کمترین درجه توسعه یافتگی مفروض است .

عدم کفایت یا فقدان ظرفیت تولید محصول (محصولات) مورد بحث برای دیگر کشورهای عضو وارد کننده واجد شرایط به یکی از طرق ذیل می‌تواند احراز گردد :

- ۱- عضو مورد بحث اثبات کرده باشد که در بخش دارویی فاقد هرگونه ظرفیت تولید است .
- ۲- عضو مربوطه مقداری ظرفیت تولید در این بخش داشته ولی پس از بررسی دریافت شده باشد که، به استثنای ظرفیت مورد تملک یا تحت کنترل دارنده حق اختراع، در حال حاضر ظرفیت موجود به منظور رفع احتیاجات آن کافی نیست. هر زمان که ثابت گردد این ظرفیت برای رفع نیازهای عضو مذکور به حد کفایت رسیده است، این نظام دیگر به اجرا در نخواهد آمد.